

చిత్రరంజనదాసుగారి జీవితచరిత్రము.

శ్రీపునుగు. శ్రీకంఠము, బి. ఏ.,
గారిచే విరచితము.

చెన్నపురి :

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే
బ్రకటితము.

1923

దేశబంధు

చిత్తరంజనదాసుగారి

జీవితచరిత్రము.

శ్రీయుత చిత్తరంజనదాసుయొక్క పూర్వులుండిన విక్రమపురము తూర్పు బంగాళాదేశమునకు ఆభరణాయ మానంబై పద్మ, మేఘనా నదులచే నావృతమై యొప్పారుచున్నయది. ఇయ్యది ఒకానొకప్పుడు సింహళము, సుమిత్రదీవులతోను అరేబియా దేశముతోను విస్తారముగ వ్యాపారము సలుపుచుండు వర్తకులకు నెలవై యుండెను. చీనా దేశమునందుండి భారతదేశమున బౌద్ధమతౌన్నత్యమును కన్నులారగని యానందించుటకువచ్చిన హయాన్ త్సాంగునకు ఉపాధ్యాయుడై న బ్రాహ్మణ గాజు శిలావద్రుడు జన్మించిన దిచ్చోట. సుప్రసిద్ధనాస్తికమతోపాధ్యాయుడగు దీపాంకుర శ్రీజ్ఞానుడు పుట్టినదిక్కడనే. నాలందలో ప్రశస్తిగాంచియుండిన బుద్ధ దేవాలయపు విఖ్యాతి జెందిన పూజారి వీరభద్రుడు నువాడు సైతమందే పుట్టెను. ఈవిక్రమపురమునకు 'ఔలిర్ బాగ్' అను చిన్న గ్రామము మజరాగా నున్నది. ఈపల్లయే స్వార్థత్యాగపరాయణుడును, దేశబంధువును, విశేష శ్రేణుషీయుతుడును, కలకత్తా న్యాయ

వాదులలో న గ్ర గణ్యుఁడును నైన చిత్తరంజనదాసు గారి పూర్వులుండిన స్థానము. చిత్తరంజనుని ప్రపితామహుఁడు బాబురత్నకృష్ణదాసు అతిభార్గ్యుఁడు. ఈరత్నకృష్ణదాసు కుమారులలో జ్యేష్ఠుఁడు జగద్భంధుదాసుఁడు రాజషాహిలో గవర్నమెంటు స్ట్రీట్ దరై యుండి మిక్కిలి ఖ్యాతిగడించెను. తాను గడించిన ద్రవ్యమునంతయు బీదలపాలు జేయుచు అడిగినవారికి లేదనక ఉపకరించుచు దానకర్ణుఁడను క్షీర్తిపొందెను ఈజగద్భంధుదాసుఁడు. అంతేగాక, కవులకు విద్వాంసులకు సైత మీతఁడు కల్పవృక్షమై యుండెను. ఈతని సద్గుణములె మన చిత్తరంజనుని యందు నెలకొనినవి. చిత్తరంజనునితండ్రి తండ్రి బాబు భువనమోహనదాసు. ఈతఁడును కలకత్తా హైకోర్టునందు అటర్నీ వృత్తిని స్వీకరించి న్యాయవాదియై ఖ్యాతిగాంచెను.

భువనమోహనుఁడు వృత్తియందు న్యాయవాదియైనను దేశక్షేమమునకై హృదయపూర్వకముగ పాటుపడవలయునను సంపూర్ణోద్దేశము కలవాఁడు. బ్రహ్మసమాజోద్యమాభివృద్ధికి తన యావత్తుశక్తిని వినియోగించుచుండెను.

న్యాయవాదవృత్తియందు విస్తారధనము నీతఁడు గడించి బీదలగు తనచుట్టాలకై యాధనమును

వెచ్చించుచుండినందున చేత నొక్కటై నను నిలువనుంచికొన్నవాఁడు కాఁడు. ఇట్లు అర్జించిన ద్రవ్యమునంతయు వెచ్చించి అప్పులపాలై వృద్ధాప్యమునందు ఇక సాల్యంతుని హైకోర్టుగుండా పత్రమును బొంది అప్పులవారిబాధను తొలగించికొనవలసిన వాఁడయ్యెను.

బాల్య ద శ.

ఇట్టి సుప్రసిద్ధన్యాయవాదులయొక్కయు, దాన ఔదార్యగుణయుతులయొక్కయు వంశమున కల కత్తానగరమున భువనమోహనునకు 1870-వ సం॥ నవంబరు 1-వ తేదినాఁడు మన కథానాయకుఁడు చిత్తరంజనుఁడు జన్మించెను. శైశవము గడింపగానే చిత్తరంజనుఁడు భవానిపురమునందుండు లండన్ మిషనరీ సొసయిటీ స్కూలునందుచేరి 1886-వ సంవత్సరము ప్రవేశపరీక్షయం దుత్తీర్ణుడయ్యెను. పిదప కలకత్తా ప్రెసిడెన్సీకాలేజి ప్రవేశించి 1890-వ సంవత్సరము బి. ఏ. పట్టము నొందెను. వెంటనే ఇండియన్ సివిల్ సర్వీసు ఉద్యోగ పరీక్ష నిచ్చుటకు ఇంగ్లాండుకు తర్రెను. సివిల్ సర్వీసు పరీక్షా పత్రములను వ్రాసి ఫలితమునకై వేచియుండఁగా భారతపితామహుఁడు సుప్రసిద్ధ దాదాభాయి నారోజీ పార్లమెంటు సభ్యుఁడగుటకు యత్నములు సేయు

చుంజెను. ఆయుద్యమున చిత్తరంజనుఁడు పాల్గొని
 అనేక రాజకీయపన్యాసముల గావించి యశస్సు
 గొంజెను. ఇట్లుండ ఒకానొక పార్లమెంటు మెంబరు
 యొక్క మేక్లిన్ ననువాఁడు భారతమహమ్మదీయులను
 బానిసలనియు, హిందువులు నిబంధనలపద్ధతి ననుస
 రించు బానిసలనియు దూషించగా చిత్తరంజనుఁడు
 ఆదూషణకు సహించక ఒకగొప్ప సభాసమావే
 శము గావించి ఆసభలో మేక్లిన్ ను అవసరపడి చెప్పిన
 మాటయందు తెలివి తక్కువను గన్పించినదే కాని
 మరియే అన్యమును కానరాదని ఒకతీర్మానమును
 చేసెను. ఇట్లుండనందు పత్రికలు ఈతీర్మానము
 నకై గొప్ప ఆందోళనము జేసెను. ఈయాందో
 శనాఫలితముగ వేరొకసభ లిబరల్ కక్షవారు
 గావించి దానికి గ్లాడ్స్టెన్ ను మహామంత్రి గారిని అధ్య
 యులుగాజేసి ఆసభలో చిత్తరంజనుని హిందూదే
 శపుస్థితిగతులను గుఱించి యుపన్యాసమును గావింప
 నునిరి. ఆసమయమున తనవాగ్ధోరణిని, యుక్తియు
 క్తమును, చాతుర్యమును, దేశభక్తియుతమును
 నైనదానిని ఆసభవారికి మిక్కిలి ధైర్యముతో దెలు
 పుచు “పార్లమెంటుసభలో సభ్యులు పలుమారు
 భారతదేశమును ఆంగ్లేయులు తాము ఆయుధబలి
 మిచే జయించిరనుటయు, దానిని కృపాణప్రయోగ

ముననే కాపాడవలయు ననుటయు పొగబాటు.
 వారు భారత దేశమును నీతిబలముచే సాధించిరి.
 బాహుబలమున సాధించినామనుట బొట్టు. ఈమా
 టలను వినుట భారతీయునకు మిక్కిలి వ్యధగా
 నుండును. ఇట్లు వచించుట ఆంగ్లేయునకు కడునీచ
 మైయుండును.” ఈమాట లాసభ్యులమనసున కెక్కి
 మెక్కినను తనపొరపాటుకై పార్లమెంటు సభ్యత్వ
 మునకు నిర్బంధముగా రాజీనామా నొసంగునట్లు
 చేసినవి.

ఈయాందోళనము నంతయు ఇంగ్లాండునందలి
 నిరంకుశాధికార దొరతనపువర్గము కనిపెట్టుచుండి
 సివిల్ సర్వీసు పోటీ పరీక్షలలో జయముగాంచుటకు
 వలయునన్ని గుణములకంటె ఎంతో హెచ్చుగా
 వచ్చియుండియు, చిత్తరంజనునిపేరు విజయమునొం
 దిన వారిపేర్ల పట్టిలోనుండి తొలగించిరి. ఈయప
 జయము చిత్తరంజనుని కుటుంబమున విపరీత అశాం
 తిని గలుగఁజేసినది. కుటుంబస్థితి మిక్కిలి దుర్ద
 శలో నుండెను. పరీక్షలో జయము నొందియుండి
 నచో ఇండియాదొరతనమున నేదో గొప్పయు
 ద్యోగము లభించి కుటుంబమునకు జీవనాధార
 మేర్పడియుండునని కుటుంబమువారు తలంచిరి.
 అయితే విధిని ఎవరు తప్పింపఁగలరు? వెంటనే చిత్త

రంజనుఁడు ధైర్యముచేసి బారిస్టరుపరీక్షకు చదువు
టకై యత్నించెను. ఈదినములలో చిత్తరంజను
నకు చేత కాసులేక కొన్నాళ్లు ఉత్తనీళ్లుద్రాగి కాల
క్షేపము చేయవలసినవాఁడయ్యెను.

న్యాయవాదవృత్తి.

ఆంగ్లేయభాషలో సాహిత్యమును విశేషముగ
గడించినవాఁడు కావున ఉపాధ్యాయవృత్తిని స్వీక
రించవలయునని మాత్రము అభిలాష చిత్తరంజను
నికి మొండు. అయితే, ఈవృత్తివలన విశేషధన
మూర్జించుటకు వలను లేదనియు, ధనమూర్జించి
ఎట్లైనను తండ్రి ఋణవిమోచనము గావింపవలయు
నను ఉద్దేశము ఎక్కువగా నుండుటచే విధిలేక
న్యాయవాదవృత్తిని 1893-వ సంవత్సరమున కల
కత్తా హైకోర్టులో స్వీకరించెను. తండ్రి అప్పులనం
తయు తానొప్పుకొని వానినంతయు చెప్పిన గడువు
ప్రకారము ఇయ్యలేకపోవుటచే తానును ఇన్సా
ల్వెన్సీ పత్రమునకై పిటీషన్ కోర్టులో పెట్టవలసిన
వాఁడయ్యెను. ఎట్టివానికిని ఏవృత్తియందును
మొట్టమొదట విశేషధనము గడించగల అదృష్టము
పట్టనేరదు. చిత్తరంజనుఁడు తన అపారమగు ధీశ
క్తిని చూపుటకు కాలము ఇంకను తటస్థించ లేదు.

విస్తారమైన తెలివి ఎన్నటికిని దాగియుండనేరదు. దాని వేండ్రమును అదిసమయము వచ్చినప్పుడుచూపి యేతీరును.

1907, 1909-వ సంవత్సరములలో బంగాళమున నూతన ప్రబోధ మొకటి పొడమెను. బంగాళీలు దీర్ఘనిద్రనుండి లేచిరి. ఎటుజూచినను వారికి ఐరోపి యను వస్తువంటె అసహ్యమైనది. కర్జ్ణప్రభువు ఆకాలపు ఇండియా వైసిరాయిగాడు. వారి ప్రభుత్వ విధానమంతయు బంగాళీలకు నచ్చలేదు. స్వరాజ్యో ద్యమము, జాతీయ విద్యాప్రారంభము, విదేశవస్తు బహిష్కారము ఈమూటికిని బీజము లాకాలము లోనే బంగాళాయందు అంకురించినవి. మన దేశ ములో ఏదిపుట్టినను మొట్టమొదట బంగాళములో పుట్టవలయును. ఆర్యావర్తమునుమా! అది. ఋషులు వేదాలు పాడినది అక్కడ. జ్ఞానులు ఉపనిషత్తులు చెప్పినది అక్కడ. శాస్త్రులు శాస్త్రాలు రచించినది అక్కడ. కవులు కావ్యాలు వ్రాసినది అక్కడ. సరస్వతీమందిరాలు ఉన్నవి అక్కడ. విద్యావీథాలు వెలసినవి అక్కడ.

పై యుద్యమములు మూఁడును ప్రారంభింపఁగా జే నిరంకుశాధికారవర్గము నిర్బంధ విధానములకు

ప్రారంభించి నిరపరాధులగు ఉద్యమనాయకులపై
 ఏవో నెపములనిడి వారిపై అభియోగములను
 తెచ్చినది. మహామేధావి, జ్ఞానియైన అరవిందఘోషు
 జాతీయోద్యమనాయకుఁడు. మఱికొందఱు యువ
 కులతో కూడ నిర్బంధ విధానమునకు లోబడవల
 సిన వారైరి. నిందితుల కేసును దొరతనపువారు
 పూర్ణముగ బలపరచిరి. నిందితపక్షమున వాదించు
 తుకు మన చిత్తరంజనుఁడు పూనికొని తన దేశస్థు
 లును, మహావిద్యాంసులు నైన అరవిందఘోషు
 వంటివారి చిక్కును వదలించుటకై కంకణము కట్టి
 కొని ఈవ్యాజ్యమున తనకు ద్రవ్యలాభమే లేక
 పోయినను, డిఫెంసువాదమునకు కావలసిన సాక్ష్య
 మును సిద్ధముచేయుటకే ఆఱునెలలు పట్టినది.
 వ్యాజ్యమా ఏడాది సాగినది. ఈలోపుగా ఇంటి
 సామాన్యఖర్చులకు కూడ చేత పైకము లేక పోయి
 నది. పట్టుపట్టి నేర్పుతో వాదించి అరవిందఘోషుని
 నిర్దోషి యనిపించెను. ఇందువలననే ఈతఁడు కల
 కత్తా న్యాయవాదులలో నగ్రగణ్యుఁ డాయెను.
 న్యాయమూర్తులు తోటి న్యాయవాదులు ఎల్ల
 వారును చిత్తరంజనుని బుద్ధి కౌశలము నెఱింగిరి.
 పిదప డక్కా రాజద్రోహనేరమున నిందితులతట్టు
 వాదించి వారిని నిర్దోషు లనిపించి విడుదల గావించి

చెను. అప్పటినుండి ఆయన ఇంటినుండి పెద్దమ్మ తొలగి చిన్నమ్మ కాపురము కుదుర్చుకొన సాగెను.

తనతండ్రిగారి ఋణములను తాను దీర్చేదనని ప్రథమమున పూనికొని తీర్చలేక ఇక సాల్యంతు పత్రమును దాఖలు చేసె ననియు, అట్లు చేయుటచే అప్పులవారిని మోసపుచ్చి కృతార్థుఁడు కావలయు ననుట కాదని ఇదివరలో వ్రాసియుంటిమి. ఇప్పుడు ధనము చేకూరసాగగా తనపూర్వపు అప్పులవాండ్ల నందఱనుగూర్చి వారివారి కాతేదివర కచ్చవలసిన వడ్డీతోటి అసలు వైకమంతయు నిచ్చి పిత్రుణము నుచీర్చి కృతార్థుఁడయ్యెను. ఇట్టిచర్య కద్భుతపడి వైచ్చరు అనున్యాయమూర్తి విడుదల కాఁబడిన ఇక సాల్యంతు తనపాత బాకీల నొప్పికొని వాటిని వడ్డీనహా తీర్చుట చోద్యమనియు, ఇట్లు తీర్చిన చిత్తరంజనునినంటివానిని తాను చూచుట కిదియే ప్రథమమనియు బహిరంగమైన న్యాయస్థానమున నుడివెను. ఈయద్భుతమైన చిత్తరంజనునిచర్యవానిని మహానీతిపరుఁడుగను లోకోత్తరుఁడుగ నెన్నికొనునట్లొనర్చినది.

కలకత్తా హైకోర్టుకేసు లన్నింటిలో నొకతట్లు వాదము చిత్తరంజనునిదిగా లేని కేసేదియులేదు. ఇట్టి విస్తారకార్య మగునట్లై యుండుకాలమున నెల

1.కి నుమారు 50-వేల నూప్యములను గడించుచుం
 డెను. బంగాళా రాష్ట్రమునందే గాక ఇతర రాష్ట్రముల
 యందు ననేక వ్యాజ్యములలో వాదించి శిక్షనొంద
 సిద్ధముగ నున్న వారిని విడుదలగావించెను. ఏ వ్యాజ్య
 మున నేతట్టుబూనికొన్నను ఆతట్టు తనయావచ్చ
 క్తిని వినియోగించి తనపక్షముయొక్క విజయము
 నకై పోరాడును. వ్యాజ్యమును వాదించునపుడు
 పరమేశ్వరునిగురించి ధ్యానించు యోగివలె గాన్పించు
 చునుగాని న్యాయవాదిగ గాన్పించఁడు. ఆతని
 కియ్యఁబడిన ఫీజును ఆతఁడు మరల కక్షీదార్ల కియ్య
 నవసరములేదు. కాని, ధర్తాధర్తముల నాలోచించి
 తానెంతవఱకు ధనమును కైకొనవలయునో అంత
 మాత్రమే పుచ్చుకొని మిగిలినదానిని కక్షీదార్లకు
 మరల నిచ్చివేయుచుండువాఁడు. ఈకార్యమువల్ల
 కక్షీదార్లచే పొగడ్తకు మిక్కిలి పాత్రుఁడయ్యెను.
 బీదవారి కేసులను ధనము కైకొనకయే వాదించు
 వాఁడు. ఇట్టి కార్యములచే కీర్తి మెండయ్యెను.
 చిత్తరంజనుఁడు ఇన్ని వ్యాజ్యములను వాదించుచుం
 డియు సమయము తటస్థించినపుడెల్లను స్వరాజ్య
 మును గురించి ప్రసంగించువాఁడు. నాగపురమున
 కొక వ్యాజ్యసందర్భమున నేగియుండి ఆవ్యాజ్య
 మున తనకు ధనమేమియు విస్తారము రాకున్నను

అచ్చటనుండిన హోంసూల్ సంఘమునకు విస్తార
 ధనము నొసంగి తన అసాధారణ ఔదార్యమును
 నాగపురవాస్తవ్యులకు దెలిపెను. ఇట్లే రంగూను
 కేగి హిందూ దేశరక్షక చట్టము క్రింద నిందితుఁడైన
 తనమిత్రుఁడు మెహతా గారితట్టు వాదించి వారిని
 విడుదల చేయించుకొని వచ్చెను. వేయేల? ఉదాహ
 రించినచో నిట్టి వనేకములను చిత్తరంజనుఁడు పూని
 కొని వాదించెను. ఈతఁడు అతివాదియైనను, సత్య
 సంఘుఁడని సర్కారెఱింగి మ్యునిషన్ సుబోర్డువ్యా
 జ్యమున సీతనిని సర్కారువారు తమతరపు న్యాయ
 వాదిగ నేర్పఱచికొనిరి. ఎదుటిపక్షపువర్తకులు
 లక్షలకొలది ధనము తనకొసగుటకు యత్నములఁ
 గావించినను ఆసందర్భమున చిఱునవ్వునవ్వి దొర
 తనమువారితట్టు తాను వకాలతుతీసికొని ఆవర్తకు
 లిచ్చుధనమును గైకొని వారిని నిర్దోషులనిచెప్పి
 వ్యాజ్యమును కప్పిపుచ్చుటకంటె అధర్మప్రవర్తన
 వేఱొండుండ నేరదనెను. చిత్తరంజనుఁడు అనమా
 నము నెంతమాత్రము సహించనేరఁడు. మోమో
 టములేక న్యాయస్థానమున నిట్టి దేదై ననుజరిగినచో
 వెంటనే న్యాయమూర్తితో మందలించును. అచ్చ
 టికిని న్యాయము కలుగనిచో కోర్టునుండి తాను
 వెడలినచ్చువాఁడు. డక్కా రాజద్రోహ కేసులో

నిట్టి సందర్భమున కోర్టును వెడలివచ్చెను మన చిత్త
 రంజనుడు. మఱియు ననేక కేసులను ధనము పుచ్చు
 కొనకయే వాదించుచుండినను నెలకు విస్తారధన
 మును సుమారు 50-వేల రూప్యములను గడించు
 చుండువాఁడు. ఎంతో స్వార్థత్యాగ మొనర్చి రాజ
 కీయ కేసులలో నిందితుల పక్షమున ధనమును గై కొ
 నకయే వాదించును. పంజాబువిచారణ సంఘము
 నందు నాల్గునెలలు కృషిసల్పి తనస్వార్థత్యాగ
 పరాయణత్వమును గాన్పించెను. దేశసేవచేయవలసి
 వచ్చినప్పుడు తన అత్యధికమైన ఆదాయమును
 తటాలున వదలుకొని ప్రజలవేనోళ్ల పొగడ్డలకు
 పాత్రుఁడయ్యెను.

బంగాళాసారస్వతము - చిత్తరంజనుని సేవ.

చిత్తరంజనుఁడు రాజకీయ విషయములలో
 బ్రవేశించుటకు బహుకాలమునకు మునుపే బంగా
 లావాక్తయమును వృద్ధిపొందించుటలో నాతని
 మేధాకౌశలమును వెల్లడించెను. 1895-వ సంవత్సర
 ముననే బంగాళా భాషలో 'మలంకా' అనుగీతముల
 నాతఁడు రచించెను. ఈగీతములు వంగీయులకు
 స్వాభావికముగనే స్వాతంత్ర్యాభిలాషను జనింపఁ
 జేసినవి. 'మలంకా'లో కొన్ని గీతములు నాస్తికవా
 దమును బలపరచుచుండినదని చిత్తరంజనుని మీద

బ్రహ్మసమాజమువా రప్రియమును జూపిరి. మలంకా గీతములను రచించిన వెనుకనే 1897-లో చిత్తరంజనునకు వివాహ మయ్యెను. మలంకా గీతముల భావములకు బ్రహ్మసమాజాధ్యక్షుఁడై యుండిన పండిత శివనాథ శాస్త్రి, అనేకులగు బ్రహ్మసామాజీకులు కినిసి వీరి వివాహమునకు గూడ జనరైరి. 'మలంకా' రచనకు పిదప 'మాల', 'అంతర్యామి', 'కిశోరకిశోరి', 'సాగరసంగీతము'లను నాల్గుగీతములను చిత్తరంజనుఁడు రచించెను. ఈతని కవనధోరణి ఈనాల్గు గీతములలో వంగ దేశమున విస్తరించెను. కొన్ని గీతములు వంగీయుల కుగ్గుపాలతోఁ బోసిన నైష్ఠన సిద్ధాంతముల బయలుపరుచును. కొన్ని గీతములు మిక్కిలి శృంగారమును చిప్పిలఁజేయును. కొన్ని శోకరసమును దెల్పుచు నత్యద్భుతముతో పరమేశ్వరుఁడెందున్నాఁడో యని వెదకు పరమభాగవతోత్తముని హృదయమును వెల్లడి పరచును.

కాని, ఈగీతము లన్నింటిలో సుప్రసిద్ధి గాంచినవి సాగరగీతములే. సంద్రమును వీక్షించగా నేయగా తనిహృదయసీమఁ బొడమిన మనోహరము లగుతలంపు లత్యద్భుతముగా నీకావ్యగీతములలో వర్ణించఁబడియున్నవి. ఆరంభము మొదలు తుదవరకు ఈగీత

1.కి నుమారు 50-వేల నూప్యములను గడించుచుండెను. బంగాళా రాష్ట్రమునందే గాక ఇతర రాష్ట్రములయందు ననేక వ్యాజ్యములలో వాదించి శిక్షనొంద సిద్ధముగ నున్న వారిన్నివిడుదలగావించెను. ఏ వ్యాజ్యమున నేతట్టుబూనికొన్నను ఆతట్టు తనయావచ్చు క్తిని వినియోగించి తనసక్షముయొక్క విజయమునకై పోరాడును. వ్యాజ్యమును వాదించునపుడు పరమేశ్వరునిగురించి ధ్యానించు యోగివలె గాన్పించునుగాని న్యాయవాదిగ గాన్పించఁడు. ఆతనికియ్యెబడిన ఫీజును ఆతఁడు మరల కక్షీదార్ల కియ్యనవసరములేదు. కాని, ధర్తాధర్తముల నాలోచించి తానెంతవఱకు ధనమును కైకొనవలయునో అంతమాత్రమే వుచ్చుకొని మిగిలినదానిని కక్షీదార్లకు మరల నిచ్చివేయుచుండువాఁడు. ఈకార్యమువల్ల కక్షీదార్లచే పొగడ్తకు మిక్కిలి పాత్రుఁడయ్యెను. బీదవారి కేసులను ధనము కైకొనకయే వాదించువాఁడు. ఇట్టి కార్యములచే కీర్తి మెండయ్యెను. చిత్తరంజనుఁడు ఇన్నివ్యాజ్యములను వాదించుచుండియు సమయము తటస్థించినపుడెల్లను స్వరాజ్యమును గురించి ప్రసంగించువాఁడు. నాగపురమున కొక వ్యాజ్యసందర్భమున నేగియుండి ఆవ్యాజ్యమున తనకు ధనమేమియు విస్తారము రాకున్నను

అచ్చటనుండిన హోంఝాల్ సంఘమునకు విస్తార
 ధనము నొసంగి తన అసాధారణ ఔదార్యమును
 నాగపురవాస్తవ్యులకు దెలిపెను. ఇట్లే రంగూను
 కేగి హిందూ దేశరక్షక చట్టముక్రింద నిందితుఁడైన
 తనమిత్రుఁడు మెహతాగారి తట్టు వాదించి వారిని
 విడుదల చేయించుకొని వచ్చెను. వేయేల? ఉదాహా
 రించినచో నిట్టి వనేకములను చిత్తరంజనుఁడు పూని
 కొని వాదించెను. ఈతఁడు అతివాదియైనను, సత్య
 సంఘుఁడని సర్కారెఱింగి మ్యునిషన్ సుబోర్డువ్యా
 జ్యమున నీతనిని సద్కారువారు తమతరపు న్యాయ
 వాదిగ నేర్పఱచికొనిరి. ఎదుటిపక్షపువర్తకులు
 లక్షలకొలది ధనము తనకొసగుటకు యత్నములఁ
 గావించినను ఆసంవర్భమున చిఱునవ్వునవ్వి దొర
 తనమువారితట్టు తాను వకాలతుతీసికొని ఆవర్తకు
 లిచ్చుధనమును గైకొని వారిని నిర్దోషులనిచెప్పి
 వ్యాజ్యమును కప్పిపుచ్చుటకంటె అధర్మప్రవర్తన
 వేఱొండుండ నేరదనెను. చిత్తరంజనుఁడు అవమా
 నము నెంతమాత్రము సహించనేరఁడు. మోమో
 టములేక న్యాయస్థానమున నిట్టి దేదైనను జరిగినచో
 వెంటనే న్యాయమూర్తితో మందలించును. అప్పు
 టికిని న్యాయము కలుగనిచో కోర్టునుండి తాను
 వెడలినచ్చువాఁడు. డక్కా రాజద్రోహ కేసులో

నిట్టి సందర్భమున కోర్టును వెడలివచ్చెను మన చిత్త రంజనుడు. మఱియు ననేక కేసులను ధనము పుచ్చు కొనకయే వాదించుచుండినను నెలకు విస్తారధనమును సుమారు 50-వేల రూప్యములను గడించుచుండువాఁడు. ఎంతో స్వార్థత్యాగ మొనర్చి రాజకీయ కేసులలో నిందితుల పక్షమున ధనమును గైకొనకయే వాదించును. పంజాబువిచారణ సంఘమునందు నాల్గునెలలు కృషిసల్పి తనస్వార్థత్యాగ పరాయణత్వమును గాన్పించెను. దేశసేవచేయవలసివచ్చినప్పుడు తన అత్యధికమైన ఆదాయమును తటాలున వదలుకొని ప్రజలవేనోళ్ల పొగడ్డలకు పాత్రుడయ్యెను.

బంగాళాసారస్వతము - చిత్తరంజనుని సేవ.

చిత్తరంజనుఁడు రాజకీయ విషయములలో బ్రవేశించుటకు బహుకాలమునకు మునుపే బంగాళావాఙ్మయమును వృద్ధిపొందించుటలో నాతని మేధాకౌశలమును వెల్లడించెను. 1895-వ సంవత్సరముననే బంగాళా భాషలో 'మలంకా' అనుగీతముల నాతఁడు రచించెను. ఈగీతములు వంగీయులకు స్వాభావికముగనే స్వాతంత్ర్యాభిలాషను జనింపఁజేసినవి. 'మలంకా'లో కొన్ని గీతములు నాస్తికవాదమును బలపరచుచుండినదని చిత్తరంజనుని మీద

బ్రహ్మసమాజమువా రప్రియమును జూపిరి. మలంకా గీతములను రచించిన వెనుకనే 1897-లో చిత్తరంజనునకు వివాహ మయ్యెను. మలంకా గీతముల భావములకు బ్రహ్మసమాజాధ్యక్షుఁడై యుండిన పండిత శివనాథ శాస్త్రి, అనేకులగు బ్రహ్మసామాజీకులు కినిసి వీరి వివాహమునకు గూడ జనరైరి. 'మలంకా' రచనకు పదప 'మాల', 'అంతర్యామి', 'కిశోరకిశోరి', 'సాగరసంగీతము'లను నాల్గుగీతములను చిత్తరంజనుఁడు రచించెను. ఈతని కవనధోరణి ఈనాల్గు గీతములలో వంగదేశమున విస్తరించెను. కొన్ని గీతములు వంగీయుల కుగ్గుపాలతోఁ బోసిన వెళ్లవ సిద్ధాంతముల బయలుపరుచును. కొన్ని గీతములు మిక్కిలి శృంగారమును చిప్పిలఁజేయును. కొన్ని శోకరసమును దెల్పుచు నత్యద్భుతముతో పరమేశ్వరుఁడెందున్నాఁడో యని వెదకు పరమభాగవతోత్తముని హృదయమును వెల్లడి పరచును.

కాని, ఈగీతము లన్నింటిలో నుప్రసిద్ధి గాంచినవి సాగరగీతములే. సంద్రమును వీక్షించగా నేయాతనిహృదయసీమఁ బొడమిన మనోహరము లగుతలంపు లత్యద్భుతముగా నీకావ్యగీతములలో వర్ణింపఁబడియున్నవి. ఆరంభము మొదలు తుదవరకు ఈగీత

ములు శోకరసముచే బోసింపఁబడి హృదయములుగా నున్నవి. వైష్ణవ మతమును ప్రబలపరచుటకు చిత్తరంజనుఁడు బంగాళా వాఙ్మయమున నూతనమార్గమును ద్రొక్కెను. 'నారాయణ' యను మాసపత్రికను నెలకొల్పి దానికి కొంతకాలము సంపాదకుఁడై యుండెను. విద్వాంసు లనేకులు ఈపత్రికకు వ్యాసములను వ్రాసిపంపుచుండిరి. వాఙ్మయమున కాతని సేవను మెచ్చి 1915-వ సంవత్సరమున వంగ దేశ సారస్వతసభవారు బంకీపురమునందు జరిగిన సాంవత్సరీక విద్వత్సభకు చిత్తరంజనుని అధ్యక్షునిగాఁ జేసిరి. ఆతని యధ్యక్షకోపన్యాసము గాక ప్రత్యేకముగా వంగీయగీతములను గుఱించి రమ్యమైన వ్యాసరచన గావించి సభలో చదివెను. మరుసటిసంవత్సరము డక్కాలో జరిగిన విద్వత్సభకు ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షుఁడై యుండెను. 'నారాయణ' మాసపత్రికలో వంగదేశ పద్యకావ్యములను గూర్చి అనేక వ్యాసములను వ్రాసెను. అవి వైష్ణవ మతగ్రంథములలో నాతనికున్న అపారపాండిత్యమును వెల్లడించెను. వైష్ణవ కవీశ్వరులయొక్కయు భాగవతులయొక్కయు గొప్ప ఆకర్షణములే చిత్తరంజనునకు మార్గదర్శకము లయ్యెను. వాని దేశభక్తి కివియే మూలాధారములు. ఆతనిని చక్కగ నెఱుంగ

గోరువారు ఆతని గ్రంథపఠనమును గావింపవలయును. ఆ గ్రంథములను బోధపఠచుకొనుటకు వంగ దేశ పరిజ్ఞాన ముండితీరవలయును.

కుటుంబము.

మానవుని గుణములయొక్క అభివృద్ధి సామాన్యముగ నాతనికుటుంబముయొక్క పరిస్థితుల నాశ్రయించియుండును. చిత్తరంజనుఁడు నుగుణనిలయయైన తనతల్లిచేఁ బంపఁబడి తన దేశమును నిజజననియొక్క ప్రత్యేగాత్మగా నెంచెను. తనతల్లిని తలఁచుకొనినప్పుడెల్లను చిత్తరంజనుని కన్నులనుండి జలజలనీరుబుకుచుండును. తన తల్లియొక్క దేశభక్తియే చిత్తరంజనున కాదర్శప్రాయముయ్యెను. ఆమె కడు ధీరవనిత; చాలనిదినములలో విధి బలీయమనుచు ఆమె తనయింటిపనులన్నియుగానే చేసికొనుచు భర్తకును బిడ్డలకును అన్నపానముల నమర్చుచు, లేమిడియందు కొన్నిసమయములలో నుపవాసములొనర్చి కాలయాపన జేసెను. ఆమె యోపికకును, ఉదారస్వభావమునకు, ఇంగితజ్ఞానమునకును పరోపకారపారీణత్వమునకును అనేక ఉదాహరణములున్నవి.

తలిదండ్రుల వియోగము.

మన చిత్తరంజనునకు ఆతని తల్లిగుణములు విశే

షముగ పట్టుబడినవి. ఇట్టి తనతల్లియం దాతని యనురాగము మిక్కిలిగాఢము. కాని, ఆమె గతించు కాలమున నామె చెంతనుండుభాగ్యమును మాత్రము చిత్తరంజనునకుదై వము విధింపలేదు. ఆమె చిత్తరంజనుని సాగరగీతములను తనమొమ్ముమీద నిడికొని తనభర్తతో పునర్భవయైనప్పుడు తానొక ఇల్లాలైనచో చిత్తరంజనునివంటి నువుత్తుఁడు తనగర్భమునం దుదయించవలయుననియే తన అంత్యకోరికగా నుడివి ప్రాణములు వీడెను.

తల్లిగతించిన యాఱు నెలలకే చిత్తరంజనుని తండ్రియు పరలోకగతుఁడయ్యెను. తలిదండ్రులకు అపరక్రియలను శ్రద్ధతో జేసి యాదినములలో బీదసాదలకు మృష్టాన్నమిడెను. అప్పటియన్నదానమును వంగ దేశప్రాంతపు బీదసాదలు ఇప్పటికిని మరువక పొగడుచుండువారు. అప్పటినుండి గృహకృత్యములను కుటుంబమునకు పెద్దవాఁడగుటచే వహింపవలసిన బాధ్యతను చిత్తరంజనుఁడు ఈసందర్భమున నెన్నియో కష్టములు సంప్రాప్తించినను వానినన్నింటిని సంతోషముతో నెదిరించుచు ధైర్యముతో కుటుంబయాత్రను గడపసాగెను.

సోదరీసోదరులు.

వసంతరంజనుఁడను నాతని తమ్ముఁడు కలకత్తా

హైకోర్టునందు ప్రాముఖ్యతను పొందవలసిన బారిష్టర్ల
 నను అకాలమృత్యుప్రాప్తినందెను. చిత్తరంజనున
 కిప్పుడు జీవించియుండు సోదరులలో పాట్నా హైకోర్టు
 నందలి న్యాయమూర్తులలో నొక్కరుగనుండు శ్రీ
 యుత ప్రభుల్లరంజనదాసుగా రొక్కరే. చిత్తరంజ
 నుని సోదరి అమలాదేవి. కేవలము అపరశారదా
 మూర్తినాఁబరగు. గానమునందు వంగ దేశమున
 ఆమె అద్వితీయురాలు. కలకత్తాలో ఆనిబినంటు
 గారి అధ్యక్షతక్రింద కాంగ్రెసుసభ జరిగినప్పుడు
 'వందేమాతరం' గీతమును కాంగ్రెసుసభాప్రారంభ
 మప్పుడు ఆమెపాడి సభవారినందఱను చిత్రపుస్తక
 మలవలె 15 నిమిషములు తన కంఠధ్వనియందు
 నిమగ్నులనుగఁ జేసి ఆనందాబ్ధి నోలలాడించెను.
 అమలాదేవి మిక్కిలి పరోపకారపారీణత. తనసోద
 రుని ద్రవ్యసాయముచే గ్రుడ్డివారికిని, మంటివారికిని,
 దిక్కులేనివారికిని కలకత్తాలో నొక శరణాలయ
 మును నెలకొల్పి ఇటీవలనే ఆమె కీర్తిశేషురాలు
 య్యెను చిత్తరంజనునిమఱియొకసోదరి తనభర్త
 మరణించుటచే బిడ్డలతో గూడ చిత్తరంజనుని
 పోష్యమున నుండవలసినదయ్యెను. ఇంకొక సోదరి
 చిన్నతనమునందే మృతిఁజెందెను. నాలవతోఁబు
 ట్టువునై తము తనభర్తను కోల్పోయి దేశసేవాపర

తంత్రయై, బాలికలకు జాతీయవిద్యను గఱపుటకై
నొకపాఠశాలను నిర్మించి దేశసేవచేయుచున్నది.

వివాహము.

1897-వ సంవత్సరమున బిజినీ సంస్థానమునకు
దివానుగానుండిన, బాబు వరద హోల్దరనువారి
కొమార్తె సుందరాంగి, విదుషీమణియగు వాసం
తిదేవిని తనకు సహధర్మచారిణి గావరించి చిత్తరం
జనుఁడు వివాహమాడెను. ఈమెగారికి విశ్వవిద్యా
లయపు బిరుదులేకున్నను ఇంటనే విద్యగఱపఁబడు
టచే నతి విద్యావ్యాసంగమున కలవాటువడి గొప్ప
విద్వాంసురా లయ్యెను 1919 సం॥ అమృతసరము
నందు జరిగిన మహిళా కాంగ్రెసు సభకు ఈమెను
అధ్యక్షురాలినిగా కోరిరి. అయితే అదివఱకామె
గోషాఘస్థిత్యందే యుండియుండినందున బహిరం
గసభోపన్యాసమును గావించుటకు కొంత స్త్రీసమాజ
లజ్జనుగాన్పించియుండినను పంబాబు దురంతముల
విషయమున పరితాపముగలదై ఎట్టకేల కాపడవి
నలంకరించుట కొప్పికొని తన యధ్యక్షకోషన్యాస
మున భారతస్త్రీలందఱును ప్రాచ్యాంగనలగు సీత,
సావిత్రిలను అనుకరించుటకే యత్నింపవలయు నని
యు, కాలానుగుణ్యముగ సందర్భములను కొన్నిం
టిని మార్పవచ్చునేగాని భారతదేశముయొక్క సార్వ

కాలకాదర్శములగు పాతివ్రత్యము, విధేయత మొదలగు స్త్రీసహజగుణములను నశింపఁజేయబూనుకొనుట కేవల మాత్మహత్య జేసికొనుటకు సమానమనియు, సర్వకాలము నాసభలో గూడియుండిన వారెల్లగును భారతనారీచుణులే యనియు, ప్రాచీనపవిత్రవంతులైన భారత స్త్రీల సుగుణములే తనువియనియు, వారివలెనే దామును పవిత్రవంతుముగ తనుకాలమును గడపి ప్రపంచమున ప్రశస్తి గాంచి చనవలయుననియు నుడివెను.

దానధర్మములు.

చిత్తరంజనుఁడు తనన్యాయవాదవృత్తియం దపరిమితధనార్జనను గావించెను కాని, ఆధనమంతయు తండ్రికై తానొనర్చిన ఋణములను దీర్చుటకై కొంతయు, విశేషముగ కష్టపడు బీదసాదలైన నిరుపేదలకొఱకు ధర్తార్థముగ కొంతయును వినియోగపెట్టఁబడెను. తానార్జించిన ధనమును బీదలకు నద్వినియోగపరచుటలో నాతసికుండు సంతోషమునకు మేరలేదు. తనకుండు సర్వస్వమును త్యాగముచేసినగాని భగవంతునిసత్కృపాపాత్రత కెవ్వ డర్హుఁడగును? అసహాయోద్యమమున నాతఁడు ప్రవేశించిన్యాయవాదవృత్తిని వదలినప్పుడు కుటుంబభరణమునకు మూఁడు లక్షలరూప్యములను మరల ఋణ

ముచేయవలసినంతటి దుస్థితిపాలయ్యెను. ఇందుల కేమాత్రమును వగఁజెందినవాఁడు కాఁడు. చిత్తరంజనుఁడు కోరియున్నచో బంగాళముననుండు అనేక ధనవంతులగు జమీందార్లవలె తానొక గొప్ప భూస్వామియై యుండియుండును. అయిన నిట్టిపదవులన్నియు 'మీసాలపై తేనియ' లని తలంచి చిత్తరంజనుఁడు బీదలపాలిటి కల్పతరువై తాను కష్టించి యార్జించిన యానత్తుధనమును ఆర్థత్రాణ త్వమున నెచ్చించి తానిప్పు డొరులకు సకలసంపదల నొసఁగుటకు శక్తియుతుఁడగు నాదిభిక్షువైన శివునివలెనే భిక్షాటన యొనర్పవలసినవాఁడయ్యెను. త్యాగిగానిదేమోక్షగామి కాఁడుగదా? ఈతని త్యాగమును గుఱించి వ్రాయబూనినచో గ్రంథము విస్తరించును. ఈతని గుప్తదానవిషయమున నొక్క కథ గలదు. ఒకానొకప్పుడు విద్యార్థియొక్కడు కలకత్తానగరమున తన ప్రవేశపరీక్ష గునుముసైతము చేత లేక నల్లాడుచు ఇల్లిల్లు తిరిగి వేడుచుండగా నొకహితకారి ఆవిద్యార్థిని చిత్తరంజనుని సందర్శించమనెను. వెంటనే యావిద్యార్థి చిత్తరంజనుని గృహమునకుబోయివాకిలి ద్వారపాలకుఁడొకనిని చిత్తరంజనులెప్పుడు మేల్కాంతురు అని యడుగగా డావారికు డావిద్యార్థిని కసరిపంపెను. ఈసవిస్తారమును

తనకు హితమొసంగినవానికి దెలుపగా నాహితకారి
 మరలనావిద్యార్థిని చాయగా చిత్తరంజనుని ఇంటి కే
 పొమ్మని ద్వారపాలకులను సడ్డుచేయక ధైర్యముగా
 లోపలికి పొమ్మనెను. అట్లే వాడొనర్చి చిత్తరంజ
 నుఁడు రాగానే తన గోడునంతయు దీనముగా చెప్పు
 కొనెను. ఆవిద్యార్థియొక్క సత్యమైన లేమిడిని
 గుర్తించి వానికి పరీక్షారునుమునే ఇచ్చినది గాక
 పరీక్షకాలమగుపర్యంతము కలకత్తాలో నుండున
 ప్పడు భోజనవసతులకు సైతము అనుర్రెను. ఇంతటి
 గొప్పవాఁడు ఎవరో అల్పుఁడగు విద్యార్థిని ఆదరిం
 చకపోయినను ప్రతిష్ఠకు లోటురాదు. అయినచిత్త
 రంజనుడు బాహ్యప్రతిష్ఠ పనికిమాలినదనియు, దీను
 లనాదరించినచో పరమేశ్వరుని ఆదరించునట్టి దృఢ
 మైన నమ్మకము గలవాఁడు గనుక ఇట్టి గుర్తిదాన
 ములను చిత్తరంజనుఁడు చేసినవి వేనవేలని చెప్ప
 వలసియున్నది.

చిత్తరంజనుఁడు బంగాళీవిద్యాపోషకుఁడు. అం
 దలి వాఙ్మయమునందు ఖలమైన గ్రంథముల నచ్చొ
 త్తించుటకు వలయుధనసాహాయ్యము నొనర్చెను.
 వంగభాషాసేవకు మితితేనిద్రవ్యమొసంగెను. అనేక
 పాఠశాలలకు ధనమునిచ్చి పోషించెను. చెలాచి
 యావై ద్యశాస్త్రపాఠశాలాభవననిర్మాణమున కితని

ద్రవ్యము అపారముగ నొసగఁబడెను. బంగాళా సారస్వతాభివృద్ధికిగాను కూడెడు అనేకసభలకు ద్రవ్యమొసంగెను. వంగీయ సాహిత్యపరిషత్సభకు కి50 అపూర్వ వంగీయ గ్రంథముల నొసంగి కీర్తి గాంచెను. చిత్తరంజనుని ధనసాహాయ్యము పొందని సారస్వతసభ బంగాళాలోనే లేదనవలయును ఇట్టి వదాన్యుఁడును, లోకోత్తరుఁడును త్యాగియు నైనవాఁడు వేఱొక డుండట అరుదు.

సాంఘికదురాచారము.

చిత్తరంజనునకు పాశ్చాత్యవిద్యాప్రభావము నాస్తికమతాభిమానము జనింపఁజేసినది అయినను క్రమేణ ఈశ్వరునికృపచే వైష్ణవగ్రంథపరిశోధనలచే గాఢమగు వైష్ణవభక్తి జనించి కేవలము విష్ణుభక్తుఁడయ్యెను. ఈతని కిరువురు కొమార్తెలును, ఒక కొమారుఁడు గల్గిరి. వైష్ణవుఁడైనను సాంఘికాచారములయందు బ్రహ్మసమాజమువారి త్రోవలను ద్రొక్కుటయందే స్థిరచిత్తుఁడై అంతర్జాతీయవివాహాభిమానియై తన పెద్దకొమార్తె నొక కాయస్థ బ్రహ్మచారికిచ్చి వివాహము జేసెను. ఈవివాహమును జరుపుటకు బ్రాహ్మణ పురోహితుఁడు కూడదని బహుకాలము వాదించి వాదించి భార్య అడ్డుపెట్టగా తుదకు బ్రాహ్మణపురోహితునిగూండానే వివాహమును జరి

పించెను. ఈయంతర్జాతీయవివాహమున కనేక
 విద్వాంసులు, మహామహోపాధ్యాయ పండిత: హార
 ప్రసాదశాస్త్రి మున్నగు గొప్పవారు మెచ్చిరి. హిం
 దూసంఘములో అనేక అశాస్త్రీయమైన దురాచార
 ములు వాడుకలో నున్నవానిని రూపుమాపు
 టయే ప్రస్తుత దేశభక్తుల ప్రథమ కర్తవ్యంశమని
 మన చిత్తరంజనుఁడు గాఢముగ నమ్మియుండెను.
 అట్లే తనకుటుంబములోనుండి దురాచారమును
 తొలగించుటకు కంకణము గట్టుకొని మొట్ట
 మొదట తనకొమార్తెనే అంతర్జాతీయవరునకు
 అదివఱకు బంధువే కానివాఁడును సజాతి మత
 ఘ్నఁడు నగువాని నొక్కని వెదకి యోగ్యుఁడగు అట్టి
 వానికిచ్చి కృతకృత్యుఁడయ్యెను. తనజాతివారు
 కొందఱ ఊహాసకార్యమునకు తూలనాడిరి. చిత్త
 రంజనుఁడు చలించలేదు. తన కొమారునిచే సైత
 ము వైద్యకుటుంబ మొకదానియం దుండి కన్య
 కను దెచ్చి వివాహమాడించెను.

దేశభక్తి.

“దేశసేవ జన్మసాఫల్యమునకు మూలము. నాకు
 దేశనామము తలంపునకు రాగానే భగవన్నామము
 సైతము స్మరణకువచ్చును,” అని చిత్తరంజనుఁడొక
 ప్పుడు తనయుషన్యాసమునందు నుడివియుండెను.

దేశ సేవ, దేశక్షేమము ఇవిరెండును వారికి హృద
 యాహ్లాదకరములు. వీనికై తన సర్వస్వమును దార
 పోసెను. సమయము తటస్థించినప్పుడెల్లను వానికై
 తనకాలమునంతయు వ్యయపరచుచుండెను. మన
 చి త్తరంజనుఁడు పల్లెటూళ్లలోని ప్రజల అనారోగ్య
 స్థితి, విద్యావిహీనత చి త్తరంజనుని చాలా చింతిం
 చునట్లొనర్చినవి. మన హిందూజాతి ఉద్ధరింపఁబ
 డవలయునన్నచో పల్లెటూళ్లలోనివారి దుస్థితిని
 మానునట్లుయత్నించవలయును. విక్రమపురపు ప్రజా
 భివృద్ధికోఱి కొక సంఘమునేర్పఱచి ఆసంఘాభి
 వృద్ధికై విశేష ద్రవ్యసహాయముచేసెను. ఇట్లుండ
 1919-వ సంవత్సరమున తూర్పుబంగాళా రాజ్యమును
 కాటక మావరించెను. జనులన్నములేక మడియ
 సాగిరి. ఆసమయమున చి త్తరంజనునిచే స్థాపింపఁ
 బడిన పైసంఘము చి త్తరంజనుని సాయముచే కాట
 కనివారణ బహుకార్యములను చేసినది. ఇందుచే బీద
 లనేకు లోదార్పఁబడిరి. అంతేగాక పైసంవత్సరా
 రంభమున తూర్పుబంగాళాలో గొప్ప తుపాను
 వీచెను. పడ్డానది విస్తారమగు వెల్లువతో ప్రవహిం
 పసాగినది. వర్షారంభమున కాటకమును వర్షాంత
 మున ప్రవాహమున్ను దేశము నింతింతనరాని ఈతి
 బాధలపాలొనర్చి పండిన పైరునకు, పశువులకు ప్రజ

లకు చేసిన నష్టమును వర్ణించి తీరదు. ఈ ప్రవాహముచే కొంపలు గోల్పోయినవారును, పైర్లు కొట్టుకొనిపోవుటచే బీదలైనవారును, వస్త్రహీనులును, ఆకలిచే పన్నుపరుండినవార్లును, వీరినందఱనుచి త్తరంజనుఁడు స్వయముగా వెళ్లి చూచి వెంటనే ఒకకష్టనివారకసంఘము నేర్పఱచి దానికై ధార్మికులను సందర్శించి గొప్పనిధిని సేకరించెను. ఆనిధికి తాను పదివేల హాప్యములను ధర్మార్థముగ నొసంగెను. గ్రామములలో కష్టపడు బీదలను గమనించి వారికి సాయపడుటకు గ్రామసంఘముల నేర్పఱచెను. ప్రతిబీదవానికి కొంత ధనమిచ్చి ఏదైన పరిశ్రమజేసి బ్రతుకునట్లు వీళ్లు కలిగించెను. ఇట్లు అనేక బీదలకుఁ దోడ్పడుచు దేశబంధువను బిరుదమునకు సార్థకుఁడయ్యెను. ఈమహాచుభావునకు దేశభక్తియనగా సంఘభక్తియనియే భావము. ఈసంఘభక్తిచే కష్టపడుచుండు మానవకోటిపై అపారప్రేమ బొడగఁబెను. ఇట్టిప్రేమ తనలో జనించుటచే భగవంతుఁడు ప్రేమస్వరూపుఁడనియు, భగవంతుని స్వరూపములైన మానవులెల్లరును పూజార్హులనియు కావుననే మానవసోదరులను కాపాడిన భగవంతుని ఆరాధించిన ట్లగునని ఈతని పూర్ణమగు నమ్మకము.

బంగాళా రాష్ట్రపు అధ్యక్షకోపన్యాసము.

1917-వ సంవత్సరమున బంగాళా రాష్ట్రపు కాంగ్రెసు శాఖయొక్క వార్షిక సమావేశమునకు చిత్తరంజనుని అధ్యక్షునిగా నెన్నికొన్నప్పుడు తన అధ్యక్షకోపన్యాసమునందు భారత దేశమున సంఘసేవయు, దేశసేవయు రెండును ఒక్కటియే యని స్థిరముగా నిరూపించెను.

దేశస్థితినిగాని దేశపు దీనజనులనుగాని ప్రస్తుతము వంగీయులు గమనించరు. అందుకు కారణము వారు నేర్చుకొను విద్యయు, దాని పద్ధతియునే యని యాయుపన్యాసమునందు స్పష్టీకరించెను. నూతనవిద్య, నూతనవిద్యాపద్ధతులు, నూతన నాగరీకమున కలవాట్లు, ఇవంతయు జాతీయపద్ధతులను మార్చినదే గాక జాతీయవిధానమునంతయును నశింపఁజేసినదనియు, బంకించంద్రుఁడు నుడివిన సంగతులను పలుమారు తన దేశస్థులు గమనించుచుండవలయుననియు, విద్యావిధానమునంతయు ప్రస్తుతము మార్చినట్టి గాని మనజాతి కేనిలువనీడయుండక తప్పక జాతీయతము ఊణించుననియు నుడివెను. ప్రస్తుత నూతనవిద్యాపద్ధతియంతయు విద్యాధికులమనుకొను మనకును మనవారగు పామరజనులకును మధ్య పెద్ద అభిభావము నేర్పఱచెను. ఈయభిభావము

నకు మనము సేతువు నిర్మింపవలయును. అట్లు సేతువు నిర్మించినగాని మనజాతీయపరిస్థితులు పునరుద్ధరింపబడవు; అని నుడువుచు ఆంగ్లేయులు భారత దేశమున కేర్పాటుగావించిన నూతనవిద్యాపద్ధతులలోని లోపముల నన్నింటిని వెలిబుచ్చెను. కావున బాలురకు విద్యావిధానమునంతయు దేశభాషలోనే గావింపవలయుననియు పరభాషయగు ఇంగ్లీషునందే నేర్పరాదని సిద్ధాంతముచేసెను. ఇంగ్లీషుభాషచే నేర్పడుదొసగు లింతింతన రాదనియు, పల్లెటూరిజనులకును మనకును ఈభాష సామీప్యమునుచెందించదనియు, నట్లు చేయుటచే జాతీయభావములకు మనము వెలియై పోవుచున్నామనియు నుడివెను. మన జాతీయత యనగా నేదియో యది ఇప్పటికిని మన జీవనార్థము కష్టపడు వ్యవసాయదారుని గృహమునందు తాండవమాడుచున్నది. ఆపృత్తివానిని మనము నిరసించెదము. వానిని మన ఆంగ్లేయవిద్యగాని ఆంధ్రుల నాగరికముగాని ఆంగ్లన్యాయస్థానములుగాని చెడుపనేరదు. మనజమీందార్లుగాని ధనవంతులుగాని ప్రస్తుతపు మనప్రభుత్వమువారుగాని ఊరింపజేయలేని వ్యవసాయవృత్తిదారునికంటె ఆంగ్లేయవిద్యనుచదివినామనివిట్టవీగుఅల్పసంఖ్యాకులలో జేరిన మనమా అధికులము? ఇట్టి బూటకపు అహం

కారమునుండియు, జాత్యాధీశ్యమును ఛాంబికచర్య
నుండియు మనము తొలఁగుటకు యత్నింపవలయు
ను. పరమేశ్వరుని దివ్యమంగళవిగ్రహము మన బీద
జనులలో తాండవమాడుచున్నదని గ్రహింపుఁడు.
వారిని అనాగరకులని భావింపకుఁడు. వారు ఆపదలో
నుండువానికి సాయమొనర్చెదరు. త్సుత్పిపాసావీడి
తునకు అన్నోదకముల నొసగెదరు. వారు ఆపద
లను గుర్తింతురు. ఆతిథ్యమొసంగుదురు. స్వార్థ
త్యాగమును వలసినప్పుడు చేయుదురు. వారా
యనాగరకులు? వారి నేలమనము నిరసించవలయును?
దీనస్థితియందుండువారని వారిని మీరెన్నుదురు.
కోటానకోట్లుగ ఇట్టి స్వరూపములు భారతదేశ
ములో నున్నవి. వారు హిందువులైనను సరేమహా
మ్మదీయులైనను సరే చండాలురైనను సరే క్రైస్త
వులైనను సరే పార్శ్వజాతులైనను సరే అందఱను
నారాయణస్వరూపములనియు వంగీయులందఱెన్న
వలయును. వారితో మీసోదరులతో కలసిమెలసి
యుండునట్లుండుడు. అప్పటికిగాని మీదేశోద్ధార
కపు కృషి ఫలించినదని తలపకుఁడు.

పల్లెటూరియందే మన జాతీయ నాగరకము
కేంద్రీభూతమైయున్నదని తలంపుఁడు. దానిని అనా
దరణచేసినచో మనయావద్వ్యవహారములును తప్పక

క్షీణించినవని తలచుకొనుఁడు. పల్లెటూళ్లు ప్రజాక్షీ
 ణతను చెందినందులకు కారణములు రెండు. ప్రథమ
 మున పల్లెటూళ్లలో ఆరోగ్యముచెడి జ్వరబాధ
 ఎక్కువయ్యెను. రెండవది నగరవాసవాంఛతో
 భోగాఢేక్ష, వ్యాపారవాంఛతో ద్రవ్యమును నేక
 రించుటకు జను లత్యాతురపడెదరు. కావున ప్రస్తు
 తపు మహాపట్టణములు ఘోర అజగరములవలె
 చిన్నచిన్న ప్రాకుడుజంతువులగు పల్లెటూళ్లను నశింపఁ
 జేయుచున్నవి. కావున మన కర్తవ్యధర్మములలో
 పల్లెటూళ్లయొక్క ఆరోగ్యమును, అభివృద్ధిని,
 ఊనుమును కాపాడుటకు యత్నించుటయే ప్రథమ
 గణ్యము. పల్లెటూరివానికి వలయు నీటిపారుదల,
 ఆరోగ్యపద్ధతి, విద్య వీని నన్నింటిని యేర్పాటు
 చేయుటకు మనము యత్నింపవలయును. వ్యవసాయ
 దారుఁడు పూర్వము ఆఱునెలలు పొలములో పని
 చేసి పనిలేనికాలమున రాట్నమువద్ద కూర్చుండి
 వలయు నూలు వడికి నేతగానికి తానుధరించువస్త్ర
 ములకు గావలయు నూలు నందిచ్చుచుండును. కట్టు
 బట్ట తినుటకుతిండి సునాయాసముగా కర్షకుఁడు సం
 పాదించుకొనును. అట్టివ్యవసాయదారుఁడు ఈదినము
 లలోమృగ్యమయ్యెను. వానితో గుప్తజీవనము సైత
 ముపల్లెటూరును వదలిపోయినది. ధాన్యపుపాతరలు

గాని, కూట్లుగాని, పల్లెటూళ్లలో పూర్వము ఏండ్ల కొలది బంగారువాసననీనుచుండునది కన్నులకు కలిక మయ్యెను. పంటలుతరిగెను; పాడియసలేలేదు. పచ్చని బయళ్లతో విరాజిల్లుచుండిన భూభాగములు ఎడారి వలెగాన్పించుచున్నవి. గ్రామదేవత లారాధింపఁబడవు. ఇలువేల్పులను తలచువారే లేరు. దుక్కిపెద్దుల నమ్మి శిస్తుకట్టవలసినకాలము తటస్థించినది. బీదలైతు నకు ఊరికాధారమైన చెఱువునందు నీళ్లులేవు. గుంటలు, బావులు నిర్జలములై నవి. వాడెట్లు జీవింపగ లఁడు? వానికి ఆధారములను జేయుటకు ఊరియందు మనుష్యులు లేరు. ఉన్నవాఁడశక్తుఁడు. ఇంకపల్లెటూళ్లునశింపక వృద్ధియగుపెట్లు? ఊరుక్షీణించగనే జాతీయవిధులకు ఆకరములన్నియు నశించుచున్నవి. వ్యవసాయము క్షీణించెను; పరిశ్రమలన్నియు నశించినవి. రాత్నము, నేతమగ్గము, కుమ్మరి యావము మొదలగు చేతికనులకు సాధనములన్నియు నశించినవి. పల్లెటూరివాఁడు తనకు కట్టుబట్టకు మాంచెప్పరు యంత్రముల నాశ్రయించుచున్నాడు, లాంకాపైగు వర్తకులదయకు పాత్రీభూతుఁడయ్యెను. పంట పాత్రములకు చీనావారిదయకును, ఆస్త్రియావారి దయకును పాల్పడెను. ప్రమిదలా దీపముంచుకొనుటకు మాయములై నవి, గ్లాసులుబయలు దేరినవి, పల్లె

విషయమును, వ్యవసాయదార్లకు రాత్రిబళ్లను, గ్రామ
 పరిశ్రమలను, వ్యవసాయవిద్యను, కుటుంబఆర్థికాభి
 వృద్ధియంతయు ఈపంచాయతీదార్లచే నుండగల
 దనియు, కొన్ని పెద్దగ్రామములలో ప్రత్యేక పంచాయ
 తీల నేర్పఱుపవచ్చుననియు, చిన్నచిన్నగ్రామములను
 కొన్నింటిని జేర్చి యీగ్రామములయొక్క పంచాయ
 తీల నేర్పఱుపవచ్చుననియు, ప్రతిగ్రామమునందును
 కాటకననుయమున గ్రామములోని బీదవాండ్ర సం
 రక్షణార్థము ధాన్యపునేకరము గావింపబడవలయు
 ననియు, ఈధర్మకూట్లకు యేటా ఫలితకాలమున
 గ్రామస్థులందఱు యథోచితముగ శక్తి ననుసరించి
 ధాన్యమును ధర్మముగా నొసగుచుండవలయు
 ననియు, ఈధాన్యపు కూట్లు గ్రామపంచాయతీ
 దార్ల పాలనచే రక్షింపబడవలయుననియు, కాట
 కముసంభవించినపుడు పంచాయతీదార్లు ధర్మధా
 న్యకూట్లనుండి ఆగ్రామపు బీదజనులను అల్లాడ
 నీయక పోషింపవచ్చుననియు నిట్టి పద్ధతులతో గూ
 డిన పంచాయతీపరిపాలన యేర్పాట్లనుకొన్నింటిని
 మిక్కిలి నేర్పుతో నాసభలో తనయుపన్యాసము
 నందు సూచించెను. గ్రామములోని స్వల్పతగవులను
 ఈపంచాయతీసభ వారు తీర్చిన మేరకు జనులు నడుచు
 కొనుచుండవలయుననియు, పెద్దతగవులను జిల్లా

సభలలో ఫిర్యాదు చేయవలయుననియు, ఆజిల్లా
 సభ్యుల తీర్మానము ననుసరించియే ఉభయకక్ష
 దాడును నడుచుకొనవలయును. పెద్దగ్రామములలో
 పంచాయతీలను గ్రామములోనుండు పెద్దలును
 నిష్పక్షపాతబుద్ధిగలవారు పదుగు రున్నప్పుడు
 వారిలోనుండి 5 గురిని అధికసంఖ్యాకసమ్మతులను
 బడసినవారినేరి ఏ ర్ప టి చు కొ నవలయును.
 చిన్నచిన్నపల్లెలు జనసంఖ్యప్రకారము పదిపల్లెలో
 అయిదుపల్లెలో ఒక నియమితజనసంఖ్య గలవిగా
 జేసికొని ఆపల్లెలలోని పెద్దలను నిష్పక్షికబుద్ధిగల
 వారిని 5 గురిని పై పెద్దగ్రామములలోవలెనే
 యేర్పఱచుకొన వలయును. ఇట్లే ఈగ్రామపంచా
 యతులనుండి జిల్లాసభ్యులను జేర్చవలయును. ఈజి
 ల్లాసభ్యులు నుమారు 200 మొదలు 500 వఱకు
 ఉండవలయును. ఈజిల్లాసభ్యులు 1. గ్రామపంచా
 తీలుసరిగా పనిచేయుచున్నారా యని వారికి పై
 యధికారులుగ ప్రవ ర్తించవలయును. 2. పంచాయ
 తీలకార్యవిధానములను ఈజిల్లాసభ్యులు నూచించు
 చుందురు. ఈజిల్లాసభ్యులు జిల్లాముఖ్యపట్టణము
 యొక్క ఆరోగ్యసరిస్థితికి, ఆపట్టణపు బాలురవిద్య
 కొనసాగుటకును పూచీదాడుగనుందురు. 3. ఆజిల్లా
 సభ వ్యవసాయాభివృద్ధికరములగు నూచనలను

చేయును; గ్రామపరిశ్రమాభివృద్ధికి పూచీగానుం
 డును. 4. గ్రామముయొక్క ఆరోగ్యసరిస్థితులకు
 గ్రామపంచాయతీదార్లపై అధికారమును వినియో
 గించును. జిల్లాసభలో ఆరోగ్య శాఖకు జబాబుదారిగ
 ప్రవర్తించును. 5. జిల్లాలో నుత్పత్తికాగలవస్తు
 వుల కాధారభూతములగు పరిశ్రామికాభివృద్ధికి ఈ
 జిల్లాసభలు తోడ్పడగలవు. 6. ఈజిల్లాసభలు
 ఛోకీదార్లను, గ్రామోద్యోగుల నేర్పరచు అధికా
 రము గలిగియుండును. 7. జిల్లాపోలీసుపై సర్వాధి
 కారము ఈజిల్లాసభకుండును. 8. ప్రతిజిల్లాసభ యును
 తమ సభ్యులలోనుండి అధ్యక్షుని ఒక్కరుని
 ఎన్నుకొనుట కధికారముగలిగియుండును. అనేక
 విషయములను చర్చించుటకు ప్రత్యేకసభలను
 గూర్చుట కధికారముగలిగియుండును. 9 ప్రతిజిల్లా
 కును ప్రత్యేక (బ్యాంకి) ధనాగారముండగలదు.
 ఈబ్యాంకిలకు ప్రత్యేకశాఖాబ్యాంకిలు గ్రామముల
 లోనుండును. 10. ఈబ్యాంకిలకు వలయుధనమును
 ఆజిల్లాలో పన్నులను వేసి వసూలు పఱచుటకు ఆజి
 ల్లాసభ కధికారముండును 11. ప్రస్తుతపు లోకల్
 బోర్డులు జిల్లాబోర్డులు రూపుమాసిపోవలయును.
 12. గ్రామసభలను, జిల్లాసభలను నడపుటకు
 ప్రత్యేక చట్టములను నిర్దింపవలయును. హిందూ

సంఘమునకు వలసిన ముఖ్యమైన యేర్పాట్లయొక్క నూత్న ప్రణాళిక ఇట్టి నిబంధనలపై ఆధారపడవలయును. దీనికే స్వరాజ్యము, లేక గ్రామస్వపరిపాలనమని పేరు. ఇట్టిపద్ధతి మన దేశములో ప్రాచీన కాలమునందుండి సాగుచుండెను. ఇవిమనజాతీయతాభివృద్ధితో పెరిగెను. వీనికని మనజాతీయతకును ప్రత్యేకమైన ఒద్దికగలదు. చిత్తరంజనుఁడు ప్రాచీన పద్ధతులకే మనలను మరల్చెను. కాని, ఇందు నూతనము లేమియులేవు. ఇట్లు సాంఘికాభివృద్ధికి, దేశాభ్యుదయమున కీ దేశభక్తుఁడు ఈపరోపకారి పాటు పడెను.

రాజకీయములు.

చిత్తరంజనుని దేశభక్తి కొంతవఱకు దెలిపితిమి. అతఁడు ప్రస్తుత రాజకీయవాతావరణమున ప్రవేశించుట మొదటి సందర్భము. ఆనిబిసెంటును మదరాసురాజధాని దొరతనమువారు నిర్బంధావాసమున నుంచుటతో ప్రారంభమైనది. 1917సం॥ జూలై 17-వ తేదినాడు కలకత్తాపురజనులు ఆనిబిసెంటును నిర్బంధించినందులకు గాను ఒక అసమ్మత సభానమా వేశమును గావించిరి. ఆసభలో చిత్తరంజనుఁడు రాజకీయోపన్యాసమును గావించి తనకుండు ప్రస్తుతదొరతనపు విధానములోని అసమ్మతిని బయలుప

అచెను. ఇట్లే ఆదినములలో పలువురు నిర్బంధింపఁ బడిరి. వారివిడుదలకుగాను చేసినసభలలో చిత్తరంజనుఁడు సభ్యులను తనయుపన్యాసమునందు మగ్నులనుగావించెను. చిత్తరంజనుఁడు ఏసభయందు ఉపన్యాసముచేయునాయని ప్రజలు ఆతురపడుచుండిరి. ఊరిక ఊపన్యాసమేగాక చెఱసాలల కంపఁబడినవారి కుటుంబములు అన్నములేక మలమల మాడుచుండ వారి కుటుంబములను తాను పోషించు నిమిత్తము కంకణము కట్టుకొని ఈవిషయములో నెలకు 4 లేక 5 వేల రూపాయలను వెచ్చింపసాగెను. ఇంతటికరుణాసముద్రుఁడు ప్రపంచముననే యుండుట అరుదని తన ప్రవర్తనవలన లోకులకు విశదీకరించెను. దేశాభిమానమును చూపువారు కొందఱు సభావేదికలపై నిలిచి తమవార్గోరణినిగన్పింతురు. కొందఱు కన్నీరు మున్నీరుగ కాడ్తురు. ద్రవ్యమును వెచ్చింపవలసివచ్చినప్పుడు మాత్రము వెనుదీయుదురు. మనచిత్తరంజనుని దేశాభిమానము అట్టిదికానేరదు. రాజకీయనేరములకై చెఱసాలయందుంపఁబడినవంగీయు లనేకులు 1919సం॥ డిసంబరు నెలలో విడుదలచేయఁబడిరి. వీరందఱును చిత్తరంజనుని ఇంట్లో ఒకసందర్భమున సమావేశమై తమకుటుంబముపట్ల చిత్తరంజనుఁడు చూపిన అపారమగుసాయ

మునకై చలించి చిత్తరంజనునకు జూపిన తమవిధే
యతవేనొల్లపోగడఁదగినది. 1917-వ సంవత్సరమున
కలకత్తాలోజరిగిన దేశీయనుహాసభకు చిత్తరంజను
డుచేసినయుపకృతి అపారమైనది. బంగాళమునందు
1916-వ సంవత్సరమున స్వరాజ్యకలహములో చిత్త
రంజనదాను, శ్రీ చక్రవర్తి, విపినచంద్రపాలు—వీరు
అగ్రగణ్యులు. 1917-వ సం. ఆనిబిసెంటమ్మును నిర్బం
ధమునుండివిడుదలచేయుటకుగాను కలకత్తాలోరాజ
కీయవిషయైకనుగు సంవర్షములలో తాను వ్యవహా
రించుటకు ప్రారంభించినది మొదలు చిత్తరంజనుఁడు
ఈనాఁడువఱకు వెనుకడుగిడక తదేకదీక్షతో ఇండి
యా ప్రభుత్వముయొక్క నిరంకుశాధికారవర్గముతో
నిర్భయముగా తొమ్మునుజూపి పోరుచునే యున్నాఁ
డు. 1909-వ సంవత్సరమునుండి నిరంకుశాధికారవర్గ
ముయొక్క అధికారుల బారిబడి యనేకులు నేరస్థులై
విచారణలకు వచ్చినప్పుడు వారికి సాయపడి వారిత
రఘన తాను వాదించి వారిని విడుదలజేయించి
మహోపకార మొనరింపసాగెను. కలకత్తాలోట్రంకు
కూనీకేసని యొకదానిలో పోలీసులచేత నిరువురు
నిరపరాధులు దోషులైరి. నిష్కారణముగ నిందితు
లైన వీరివిషయమై చిత్తరంజనుఁడు బాలిగొని వారి
తరఘన తాను వాదించి న్యాయాధిపతులకు వారు

నిర్దోషులని తలంపుగొనునట్లుచేసి వారిని విడుదల గావించెను. ఇట్టివి లెక్కించినచో వానికి అంతము లేదు. 1918-వ సం॥ ఇండియామంత్రి మాంటాగూ గారు సంస్కరణలవిషయమై దేశములోని సంఘముల యాలోచనలను గైకొనుటకు ఇండియాకు రాగా దేశీయమహాసభ తరపున చిత్తరంజనుడును మఱి కొందఱు గూడి యొక గొప్ప మెమో గాండిమును సిద్ధపఱచి భారతమంత్రియొడుట నుంచిరి. అంతే గాక 1918-వ సంవత్సరమున మహామంత్రి గారితో దేశక్షేమముల విషయమై ముచ్చటించవలసిన సంగతులను ఆలోచించుట కొఱకు ఆగష్టు నెలలో దేశీయమహాసభకు సంబంధించిన భారత దేశీయ ప్రముఖులు బొంబయిలో సభ జేసిరి. ఆసభకు జనాభా: హాసానా ఇమాంగారు అధ్యక్షులు. ఆసభకు చిత్తరంజనుడు వంగ దేశమునుండి నూర్దురు ప్రతినిధులను తన స్వంత ఖర్చు పెట్టి పిలుచుకొనిపోయెను. సభముగియగానే లోకమాన్య తిలకుగారు చిత్తరంజనులను, చక్రవర్తి మున్నగు వంగీయ ప్రతినిధులను మఱి ఇతర రాష్ట్ర ప్రతినిధులగు కొందఱును పునహాకు విచ్చేయమని కోరగా వల్లెయని పునహాకు వెళ్ళిరి. అప్పట్లో చిత్తరంజనునియొక్క సహజా దార్యము, కార్యదీక్ష, ఆలోచనాశక్తి, దేశసేవాపరాయణత్వ

మునకు లోకమాన్యులద్భుతపడిరి. ఇరువురకును మై
 త్రికుదిరెను. పునహాకు నీమహానీయులు విచ్చేయగా
 లోకమాన్యులొక సభఁ జేసి వీరి నభినందించి దేశా
 భ్యుదయమునకు గాను ఈమహామహాలు బూని
 యుండు తదేకదీక్షను కొనియాడుట కొక సభగా
 వించెను. ఆసభకు బాబుమోతీలాల్ ఘోసు
 (అమృతబజార్ పత్రికాధిపతి) గా రగ్రాసనాధిపత్య
 మును వహించిరి. ఈ సభాసమావేశా నంతరము
 చిత్తరంజనునికి లోకమాన్యుల యెడ అపరిమిత
 మగు భక్తిజనించి ఆభక్తి లోకమాన్యుల మరణ
 పర్యంతమును ఇప్పటికిని తరుగనిదై ప్రకాశించు
 చున్నది. 1918-వ సంవత్సరము దేశీయమహాసభ
 ఘిల్లీలోగూడెను. ఈసభకు మదనమోహనమాళ
 వ్యాగా రగ్రాసనాధిపతులు. వారితోగూడ చిత్తరం
 జనులును దేశీయమహాసభకు విచ్చేసిరి ఈసభ యొక్క
 విషయనిర్ధారక సంఘసమావేశమునందు ఆనిబె
 సాంటమ్మ అయిదవజార్జిచక్రవర్తికొమారుఁడు
 మనయువరాజు భారతదేశ సందర్శనార్థమై రాబో
 వుచున్నాఁడు; ఆసమయమున దేశీయమహా జనుల
 తరపున వారికి సన్మానపత్రమొకటి అర్పింపవలయు
 నని యొకతీర్మానమును తెచ్చుటకు యత్నింపగా చి
 త్తరంజనుఁడు దాని కాటంకముగా ఉపన్యసించి

ఆతీర్తానము సభలో చర్చకేరాకుండునట్లు యుక్తి యుక్తముగ మాటలాడెను.

1918-వ సంవత్సరమున కలకత్తాలో రాజకీయ కలవర మొకటి ప్రారంభముకాగా నందు చిత్తరంజనుడు ప్రవేశించి గొప్పన్యాయాధిపతివలె వర్తించి కలవరమును అంతమొందించి శాంతిని నెలకొల్పెను. ఇప్పుడేపాంచాల దేశమున సర్ మైకల్ ఓడ్వయరు యొక్కదుప్పరిపాలనక్రిందపాంచాల దేశమున ఘోరమరణములు, ఘోరహత్యలు, కొన్ని ప్రదేశములలో సైనికపరిపాలనము, ఆపరిపాలనమునందధికారులు గావించిన ప్రజావీడనము ఇవన్నియు భారతదేశమునందు ప్రజాహృదయమును కల్లోలపరుపసాగెను. అప్పట్లో చిత్తరంజనులు పాంచాలమునకు స్వయముగావెళ్ళి నిజపరిస్థితుల సరసివచ్చుటకు బయలుదేరగా దొరతనమువారు వీరిని పాంచాలమున కడుగుబెట్టగూడదని హెచ్చరిక జేసిరి. ఈపాంచాలదురంతముల నాధారముగఁ జేసికొని మహాత్మాగాంధీగారు సత్యాగ్రహవిధానమును భారతదేశమున ప్రారంభించెను. ఇది దేశమంతయు నల్లుకొని దేశములో నుండు జాతీయనాయకులందఱును ఈవిధానమును అవలంబించుటకు యత్నింపసాగిరి. చిత్తరంజనుఁడు సైతము ఆయుద్యమము పవిత్రవంతమనియు నిరం

కు శాధి కారవర్గముయొక్క చర్యకు నిరాయుధులగు భారతీయులకు తప్పక శరణ్యమని దీర్ఘాలోచనము చేసి తీర్మానించి, తానును ఉద్యమమునకు లొంగెను. పంజాబు దురంతములను విచారించుటకు దొరతన మువారొక కమిటీని ఏర్పఱచిరి. ఆ కమిటీ నివేదికలో యధార్థము వెల్లడికాదని గుఱ్ఱించి కాంగ్రెసుసభ తరపున మహాత్మాగాంధి, చిత్తరంజనులు, జయకర్, తయాబ్జీ మున్నగు సభ్యులతోఁ గూడిన నొక కాంగ్రెసు ఉపసంఘము అమృతసరములోఁ గూడి విచారణకు ప్రారంభించెను. నెలకు ఎన్ని యోవేల రూపాయలను ఆర్జించుచుండిన చిత్తరంజను లీ ప్రజోపయోగ కార్యమగు పై కమిటీ సభ్యత్వమున కియ్యకొని రెండు నెలలు తన న్యాయవాదనృత్తిని వదలి అమృతసరములో నుండెను.

1919-న సంవత్సరమున అమృతసరమున డిసంబరు నెలలో దేశీయమహాసభ కూడెను. ఇందు చిత్తరంజనులు సభకు నాయకమణియై ప్రకాశించెను. ఈ సభాసమావేశమునందు మహాత్మా గాంధి గారును, చిత్తరంజనులును కొన్ని తీర్మానములలో భిన్నాభిప్రాయులైరి. ఇండియామంత్రి మాంటాగూ గారికి దేశీయమహాసభ తరపున వందనము లర్పింపవలయునను తీర్మానమునందు దేశీయనాయకులలో తీవ్ర

మగు భిన్న భావములు జనించినవి. అయినను సభలో
 కలవరముకలుగక శాంతముగా, జయప్రదముగా
 ఆ యేటి కాంగ్రెసుసభ ముగిసినది. తాను తన మన
 స్సున నేది సరియని తీర్మానమునకు వచ్చునో దానిని
 అనాలోచితముగ తీర్మానించు స్థిరబుద్ధిగలవాఁడు
 చిత్తరంజనుఁడు. ఎదుటివాఁడు ఎట్టివాఁడైనను తన
 నిర్ధారించిన యోచనను పూనికతో నెరవేర్చువర
 కొకకాలిపై నిలుచునంతటి ధీరచిత్తుఁడు చిత్తరంజ
 నుఁడు. కలకత్తాలో జరిగిన ఖిలాఫత్ విషయిక మహా
 సభలో గాంధీగారియుద్యమమునకు చిత్తరంజనులు
 వ్యతిరేకముగ పాటుపడిరి. ఈయుద్యమమున హిందు
 వులు ప్రవేశించుట సరికాదని అప్పట్లో చిత్తరంజ
 నుని తలంపు. అయితే ఈతలంపును మార్చి 1920-వ
 సంవత్సరమున జరిగిన ఖిలాఫత్తు విషయమైన మహా
 మ్మదీయులసభకు చిత్తరంజనులు తోడ్పడి వారియు
 ద్యమమున పట్టుదలతో పనిచేయుటకు ప్రారంభిం
 చెను. దేశీయమహాసభలో గాంధీమహాత్ముని తీర్మా
 నము అసహాయోద్యమముపట్ల జయమొందెను.
 దాని ననుసరించి నెలకు 30, తేక 40 వేల రూపా
 యలను గడించుచుండిన చిత్తరంజనుడు తనన్యాయ
 వాదవృత్తిని వదలవలసివచ్చెను. ఇంతత్యాగమున
 కొడిగట్టినవాఁడే గదా ఈమహానీయుఁడు. చిన్ననాట

నుండి ద్రవ్యమునకై కష్టించి క్రమేణ తనవృత్తి
 వలన ఆర్జించినధనమును బీదలకనియే వినియోగింప
 సాగి పిదప దేశసేవయే పరమధర్మమని దేశసేవా
 పరాయణుడైన చిత్తరంజనునివంటిత్యాగి ప్రపం
 చమున నుండుట అరుదు. ఇదిపఱకు సీమగుడ్డలను
 ధరించుచుండిన చిత్తరంజనుఁడు ఖద్దరుగుడ్డలను
 ధరింపసాగెను. దేశమునకై భోగములను విడనా
 డెను. న్యాయవాదవృత్తిని వదలెను. ప్రజాసేవ
 కర్తవ్యమని పూనెను. ఇంతటినుహానుభావుని ప్రాచీ
 న భారతముషి సాంప్రదాయపరుని, మహాత్యాగిని
 అహమదాబాదు దేశమునుహాసభకు భారతదేశపు
 సకలరాష్ట్రములవారును ఒక్కమ్మడిగా అగ్రాసనాధి
 పతిగ నెన్నుకొనిరి. ఈసమయమున భారతదేశములో
 గాంధీమహాత్ముని యుద్యమము తీవ్రముగ పనిచేయు
 టకు ప్రారంభించినది. ఈయుద్యమమును మొద
 లంట నఱికివేయవలయునని నిరంకుశాధికారవర్గము
 వారు దీనికి ప్రతిచేయుటకు నిశ్చయించిరి. ఈప్రతి
 నకు ఫలితముగా దేశములోని ఉద్యమనాయకులను
 వేసకువేలుగా నిర్బంధముచేసి కారాగృహములకు
 అధికారవర్గము పంపెను. దేశమంతయు ఘోరశా
 సనపీడితమయ్యెను. సేతు శీతాచలమధ్యోర్వి దేశ
 నాయకుల నేరియేరి జెయిళ్లకు పంపెను. అప్పుడే

లజపతిరాయని లాహోరులో నిర్బంధించిరి. ఈమహా
 మహుని నెఱుంగని భారతీయుఁడు లేఁడు. ఈపరోప
 కారి కాంగ్రెసునకు ఆత్మనంటివాఁడు. ఐరోపాసం
 గ్రామకాలమందు భారతప్రభుత్వమువారు వీరిని
 అమెరికానుండి భారతదేశమునకు రానీయక అడ్డు
 పెట్టిరి. తత్పూర్వము భారతదేశమున ప్రథమమున
 నీదేశోపకారిని విచారణలేకయే ప్రవాసమునకు
 పంపిరి. ఐరోపాయుద్ధానంతర మీతఁడు భారతదేశ
 మున కేతెంచెను. అప్పటినుండి ఈయన కాంగ్రెసు
 పట్ల పూర్వమువలెనే నిరంతరకృషి యొనర్చుచునే
 యున్నాఁడు. లజపతిరాయని కలకత్తా అనసరకాం
 గ్రెసునకు అధ్యక్షునిగ ప్రజలొనర్చిరి. ఈసభలోనే
 అసహాయోద్యమము నాచరణలో నుంబఁబడవల
 యునని మహాత్మాగాంధి తీర్మానమును సభవారి
 యామోదమునకు దెచ్చెను. లజపతిరాయి అధ్య
 ష్టతక్రింద జరుపఁబడిన ఈఅవసర కాంగ్రెసుసభలో
 నధికసంఖ్యాకు లీతీర్మానము నంగీకరించిరి. ఇట్టి లజ
 పతిరాయివంటిమహానుభావుని దొరతనము నిర్బం
 ధింపగానే చిత్తరంజనుఁ డతిరోషయుతుఁడయ్యెను.
 నిరంకుశాధికార వర్గముయొక్క చర్యలను మితిలేక
 ఖండించెను. కాంగ్రెసులో తీర్మానమైనమేరకు కల
 కత్తావిద్యార్థులను తమబళ్ళను వీడమని మహాోప

న్యాసముల నొసంగెను. విద్యార్థులు విధేయులై రి. చి త్తరంజనుఁడు తనమహోపన్యాసములలో నొక్క దానియం దిట్లు చెప్పియున్నాఁడు.

విద్యార్థులు, విచ్చికభటులు.

“లజపతిరాయిని అధికారులు బంధించి కాంగ్రెసును బంధించిరి. లజపతిరాయిగాదు కాంగ్రెసుకు పట్టుకొమ్ము. దీనివలన దేశీయమహాసభయే దెబ్బ తినినది. అధికారవర్గముయొక్క ఈబాహోటమైన చర్యవలన బలాబలములను చక్కగ జూపుటకు అవకాశమేర్పడినది. కాంగ్రెసువా రేర్పఱచిన (స్వరాజ్యప్రాప్తికి) నియమితకాలము సమీపించినందున ఫలితము ప్రకటింపఁబడుటకు సమయమైనది. బంగాళా దేశములోని నిర్బంధములు ఇతరరాష్ట్రపు నిర్బంధములకు తీసిపోవు హిందూమహాన్యుద్యేయ సఖ్యత ఐకమత్యము ప్రపంచమునకు చాలుచిహ్నమోయన వీర్ బాద్షామియాగారిని, డాక్టర్ సురేష్ గారిని కలిపి సంకెలలు తగిలించి జెయిళ్ళకు గొంపోయిరి. ఇట్లే చిటగాంగున జితేంద్రమోహనసేన్ గుప్తగారు, ఉపాధ్యాయ నృపేంద్రుఁడు వెయ్యిమంది విచ్చికభటులతో మహామహోపధ్యాయ జితేంద్రనాథముఖర్జీ గారు, వీరందఱు జెయిళ్ళకంపఁబడిరి. కోమిల్లాజిల్లాబ్రహ్మాంచేరియాలో అధికార

వర్ణము కోరువారికన్న ఎక్కువమంది జెయిళ్ళకుపోవు
 టకు సంసిద్ధులై యున్నారు. కలకత్తాసంగతి యేమి
 యని నాకు చింతగానున్నది. కలకత్తాలో నిన్నికళా
 శాలలున్నవి. ఇన్నిపాఠశాలలుండు ఈపట్టణమున
 నే వేలమంది వాలంటీర్లు మాత్రమేనా? వీరిలో
 నార్దులుమాత్రమే బంధింపబడిరి వీరు వడుకు
 నూలుబట్టల నమ్ముచు రాటములను గృహములకు
 పరిచి పెట్టునేరము మోపబడిరి. ఈకారణముననే
 వీరి కీసర్బంధము, అందువలన దొరతనమువారు
 అసహాయోద్యమము నణచివైచుటకు కంకణము
 కట్టికొనిరని తేలినది. ఇంతగొప్ప కలకత్తాపట్టణ
 ములో నే వేలమందేనా ఐచ్ఛికభటులు? దేశీయ
 మహాసభోద్యమము ఆపుదలకానున్నదట! ఓకలక
 త్తావిద్యార్థులారా! మీరేమిచేసెదరు? ఇప్పుడేనా
 చదువుకు సమయము? కళలు, సాహిత్యము, గణి
 తము, శాస్త్రము వీనిని సాధించుట కిదేనాసమ
 యము? దేశమాతపిలుపునకు మీహృదయములు
 గఱగవా? ఈగొప్పపట్టణము నాకు నిర్జనమైన ఎడా
 రిగానున్నది. నాచుట్టు సదా యువకులున్నారు గాని
 వారికి ముఖవికాసములు లేవు. నిగుత్సాహులు, జీవ
 చ్ఛ్చములుగ గాన్పించుచున్నారు. వారికి ఆత్మబల
 మునొసంగుటకును వారిని ఉత్సాహయుతులను

గావించుటకును నాకు శక్తిని ప్రసాదించుటకు దేవుని ప్రార్థించెదను. దేశాంతరములలో స్వేచ్ఛకు పోరాడినవారు యువకులేగాని వృద్ధులు గారు. నిర్మలమృదయులై, స్వార్థత్యాగపరాయణులైన యువకులే ఈ కార్యమునకు పోరాడవలసినవారు. యుద్ధమానన్నమైనది. నేనా ముసలివాడనగుచున్నాను. మనోదార్థము తప్పుచున్నది. నన్ను ఇంకను నిర్బంధించలేదు. అయితే నాచేతులకు సంకెళ్ళు తగిలించినన్ను నిర్బంధించినట్లు నాకు గోచరించుచున్నది. ఈవేదన దాస్యసంబంధమైనది. భారతమంతయు చెఱసాలయై యుండ నన్ను నిర్బంధించియుంచిన నేమి, విడుదలగ నుంచిన నేమి? నేను బ్రతికియున్నను చచ్చినను దేశీయమహాసభోద్యమము అవిచ్ఛిన్నముగ జరుగవలయును.”

నిర్బంధము.

చిత్తరంజనుని ఈ యుపన్యాసముచే కలకత్తాలోని కళాశాలల విద్యార్థులేఱు హైస్కూళ్ల విద్యార్థులేమి వేనకు వేలు నేల యీనినదన్నట్లు విచ్చి కభటులు గఱ జేరిరి. కలకత్తా పురమంతయు ఇచ్చి కభటమయమైనది. ప్రభుత్వపు అధికారులు కలవరపోయిరి. కలకత్తా గవర్నరు రోనాల్డుషే ప్రభువు తహతహపడెను. ఇక నాలస్యము

చేయరాదనుకొనెను. వెంటనే గూఢచారులగు పోలీసులకు తన ఉద్దేశమును దెలిపెను. వారు చిత్త రంజనుని వెన్నంట మొదలిడిరి. దాసు ప్రభుత్వ ముతో మల్లచరచుచున్నాఁడని గవర్నరుకు దెలిపిరి. గవర్నరు కుపితుఁడయ్యెను. దాసును నిర్బంధింప నాజ్ఞ నొసంగెను. పరమభాగవతుని దేశసేవాపరాయణుని, ప్రజోపకారిని, ఆత్మత్యాగిని, సర్వత్యాగిని, 1922సం. డిసంబరు 10-వ తేదినాఁడు నిర్బంధించిరి పోలీసులు. గనెలలు విడిశిక్షను విధించిరి. మాజిస్ట్రేటుతన్నుపట్టుకొనగానే భారతీయులకు దాసు-కృత్రింది సం దేశమును పంపెను.—

ప్రజలకు సం దేశము.

“ఓ భారతపుత్రులారా! ఇది నాకడపటి సం దేశము. విజయము దృష్టిగోచరమగుచున్నది. కష్టము నోర్చుటవలన దానినిమీరు పొందగోరుదురేని అది మీకు సిద్ధించును. మీరు మాతృభూమిపక్షమున నిలువరేని నిరంకుశాధికారులపక్షముననే నిలుచువారగుదురు.

విద్యార్థులారా! భారతఖండమునకు మీరు మూలాధారులై యున్నారు. భారతముయొక్క ఆశయము కీర్తి మీపై నాధారపడియున్నది. రెండున్ను కూడిననాల్గునని తెలిసికొనుటయే నిజమగు విద్య

కానేరదు. మనకందఱకు మాతయగు భారతమునకు
కుచేయు సేవయే నిజమగువిద్య. ఇప్పట్లో దీనికి
అవకాశముమొండు. ఈపొత్తుతల్లి సం దేశమునంపి
నప్పుడు దీనికి ఎవ్వరు సంసిద్ధు లయ్యెదరు?

ఓమితవాదమిత్రులారా! ప్రపంచచరిత్రమును
ప్రారంభమునందుండిసింహావలోకన మొనరింపుఁడు.
మీరనుసరించిన మార్గముగుండా ఏజాతి యైనను
కొంత స్వాతంత్ర్యమునైన బడసినదా? దేశమున
గల్గియుండు వేదన మిమ్మును చలింపజేసినట్లు అగు
పడదు. ఈవేదన నిరంకుశాధికారవర్గముతో కలిగిన
సంఘర్షణమే కారణము గలిగియున్నది. ఇట్టి సంఘ
ర్షణములవలననే ప్రపంచమున జాతు లుత్పన్నము
లైనవని చరిత్ర ఘోషించుచున్నది. శాంతము
నణుమాత్రమును చెదరనీయక ధైర్యసైర్యసా
హసములతోమీరిప్పు డావేదన ననుభవింపవలెను.
మీరు డౌర్జన్యవిరహితపథమున మెలగునంతకాల
మును నిరంకుశాధికారుల అక్రమమున నుంచగలు
గుదురు. మీకు గాంధీమహాత్ముఁడు ఏర్పఱచిన
హింసారాహిత్యముగు శాంతయుత పథమును మీర
ణుమాత్రము చాటినను మీరు నిరంకుశాధికారుల
కోడిపోయెదరు. స్వరాజ్యము భాగభాగములుగను

వాయిదాలమీదను రానేరదు. అట్టిది మన కక్క
 ఊలేదు సంపూర్ణమైన స్వరాజ్యమే మన ఆశయము.
 దానికొకటై మనము పోరాడుచున్నాము. దానిని
 పొందుటయూ? వదలుటయూ? నిర్ధారణ చేయ
 వలయును.”

వీరిని నిర్బంధించగానే కలకత్తా పౌరస్త్రిలు ఖద్ద
 రుబట్టలనమ్ముటకును, విదేశవస్త్రములను కొనకుండ
 చేయుటకై యత్నములు సాగించిరి. అందుకు చిత్త
 రంజనునిభార్య వాసంతిదేవియు; ఊర్కిళాదేవి, సు
 నీతిదేవియును మువ్వురును బహిరంగముగా ఉ్యము
 మును కలకత్తాలో ప్రబలపఱచుటకు యత్నములు
 చేయగానే పోలీసులు వారిని సైతము నిర్బంధమున
 నుంచిరి. కాని, వెంటనే వదలిరి. అయితే పట్టుబడ
 గానే వారు కలకత్తా సాధ్యములు కిట్లు సందేశ
 మంపిరి —

సాధ్యములులకు సందేశము.

“మేము పట్టుబడుటకు సిద్ధమయ్యే బయలుదేరి
 తిమి. మాబిడ్డలు దేశయువకులు దేశసేవాపరాయ
 ణత్వమున కారాగారమున బంధింపబడుచుండవారి
 తల్లులమగు మాకు మాయింట్లలో నుండుటపెను
 మంటయందు వైచినట్లైనది. మాసోదరీమణులగు

మీరు మిగిలిన పనిని కొనసాగించవలయును. మీ
స్థానములు సైతము కారాగారములలో నూవంటి
మీసోదరీలకును, సోదరులకును ప్రక్కననే అమర్చు
బడియున్నవని మరవకుఁడు. బానిసదేశములో స్వే
చ్ఛానిరోధమును బొందుటకన్న నిజమగు కారాగా
రబద్ధులగుటయే గౌరవము. ప్రభుత్వ విద్యాలయ
ములలో విద్యార్థులుచేరక వదలి స్వాతంత్ర్యసంరం
భమునకు పూను కొనవలయును ఇదియే మావిన్న
పము. ఈసంరంభమున జయించిన స్వరాజ్యప్రా
ప్తి సిద్ధము. లేదా, ఈదేహములను ఈసమరములో
అర్పించుట సిద్ధము. రెండును దివ్యములే నూకు.
ఈబానిసతన మిక కూడదు. చావో, బ్రతుకో తేల
వలయును. పోలీసులు తమపనులకు రాజీనామాల ని
య్యవలయునని మేము కోరెదము. ఈపాడు నిర్భం
ధములను తమ దేశసేవాపరాయణుల విషయము
లో ప్రయోగించి జీవించుటకన్న అన్నములేక
మాడిచచ్చుట శ్రేయస్కరము అని వారు గుఱ్ఱిం
తురు గాక!”

ఇట్లు దేశబంధువై చిత్తరజనుఁడు వంగదేశమున
సర్వాజ్యాందోళనావిషయమున విద్యార్థులను, స్త్రీ
లను, పిల్లలను, ప్రజలను ఉన్ముఖులుగ గావించెను.
గాంధీమహాత్ముని పద్ధతిని మీరక అసహాయోద్యమ

మును ఖడ్గరుప్రచారమును వెల్లివిరియునట్లుగఁ
జేసెను. వంగ దేశమంతయు నీమహాత్యాగికి అనుచరు
లైరి. కావున ఈతనిని నిరంకుశాధికారవర్గమువారు
శిక్షింప యత్నించి యేదో నేరముమోపి విచార
ణకు దెచ్చిరి. విచారణను ఆపి రిమాండునందు
కొంతకాల ముంచి యే నేరమును మోపి శిక్షవేయ
వలయునాయని యాలోచించి పోలీసు లొక సెక్షన్
క్రింద నేరస్థాపనజేసిరి. అందఱను విడిపింపఁగల
శక్తిగల దాసు తనపై తెచ్చిన నేరమునందు తన్ను
నమర్థించుకొనువాదమునకే బూనుకొనలేదు. స్టేటు
మెంటు నొకదాని నిచ్చెను. మాజస్ట్రేటు శిక్షించవ
లయునను పట్టుదలతో నుండినందున శిక్షవేసెను.
ఆసంవత్సరమే అన్ని రాష్ట్రములవారును దాసును
కాంగ్రెసు అధ్యక్షునిగా నెన్నుకొనియుండిరి. డిసం
బరు 10-వ తేది నిర్బంధింపఁబడినవారి డెట్లను
కాంగ్రెసు అధ్యక్షపదవికిగాను విడుదల బొందలేదు.
ఆసంవత్సరములో కాంగ్రెసు మహాసభాధ్యక్షుఁడు
లేకయే సభ జరుపఁబడెను. అట్టిసభ యిదివరకు
భారత దేశమున జరుపఁబడలేదు. మహాత్ముఁ డప్పటి
వరకు నిర్బంధింపఁబడలేదు. కాబట్టి ఆసంవత్సరము
అధ్యక్షవిరహితసభను మిక్కిలి నేర్పుతో జరపెను.
వెంటనే మహాత్ముఁడుకూడ నిర్బంధింపఁబడెను. దేశ

నాయకులనేకులు కారాగృహబంధితులైరి. 1922వ సం॥ డిసంబరు మాసమున గయలో కాంగ్రెసుమహాసభ జరిగెను. ఈసభనాటికి కొన్ని నెలలకుమునుపే మోతీలాల్ నెహ్రూగారు, చిత్తరంజనదాసు మొదలగు ఉత్తరదేశనాయకులును ఆంధ్రనాయకులనేకులును విడుదలలను బొందిరి.

శ్రీయుత దేశబంధు చిత్తరంజనదాసు చెఱసాల నుండి విడువబడినపుడు కాంగ్రెసు పరిస్థితులు మహాత్ముడు కాంగ్రెసునకు నాయకుడుగ నుండినట్టి స్థితితో లేవు. ఈపరిస్థితులు కాంగ్రెసులో మారినవేకాక దేశములోకూడ మారినవి. దేశములో నసహాయోద్యమము నందలి యనురాగము ప్రజలలో క్షీణించెను. ప్రజలు పన్నులుచెల్లింపక దౌర్జన్యరాహిత్యముగ సర్కారుతోఁ బోరాడఁగలరా యను విషయమును దెలిసికొనుటకు దేశమం దంతటను కాంగ్రెసునాయకులు పర్యటనము సలిపిరి. ఈసంఘములో నార్దులునాయకులును ప్రజలలో నుద్రేకము క్షీణించినదని యభిప్రాయపడిరి గాని యియుద్రేకము నెట్లుద్ధరించుట? యనుమార్గములో మాత్రము భిన్నభావములను తెలిపిరి. హాకీం అజ్జాల్ ఖాను, పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ, వి. జే. పటేల్ గారలు “శాసనసభలు చాల యకృత్యములఁ జేయుచున్న

వనియు, నాశాసనసభలలో కాంగ్రెసుపక్షపువారు ప్రవేశించి వానిని తుదముట్టించిన యెడల, దొరతనమువారి ప్రజాపరిపాలనను నామముననుండు నిరంకుశాధికార మడుగారి పోవుననియు విదేశీయులకు సైతము ఇండియా దొరతనమువారు చేయు కార్యములయందు ఇండియా ప్రజలకు నుముఖత్వము లేదనియుఁ జక్కగ నెఱుంగుదుగు. ఈవిధమున భారతప్రజల కొకవిధమైన ప్రోత్సాహము కలిగినచో మరల నసహాయోద్యమ మభివృద్ధిఁ జెందఁగలుగును" అని యభిప్రాయఁబడిరి. శ్రీమాన్ సి. రాజగోపాలాచార్యులు, ఎస్. కస్తూరి రంగయ్యంగారు, డాక్టర్ : ఎం. ఏ. అన్నారీగారలు గాంధీ మహాత్ముని యభిప్రాయములనే మనము కొనసాగించుకొనవలయుననియు, బర్డ్లొలి నిర్మాణకార్యక్రమము నవలంబింపవలయు ననియు తీర్మానమునకు వచ్చిరి. దేశబంధు చిత్తరంజనదాసు పరిస్థితులన్నియుఁ జక్కఁగ బరిశీలించి కాలమునకుఁ దగినమార్పులు లేకున్నచో నే దేశమును టే మపడదనియు నేయువ్యమమును జయమందలేదనియుఁ దెలిసికొనెను. మహాత్ముఁడు చెఱసాలనుండి విడుదలఁ జేయఁబడిన నాతఁడును తనవిధానము మార్చునని దృఢముగ నమ్మెను.

కాని, యీతఁడు జరుగఁబోవు గయా కాంగ్రెసు తీర్మానమునకు వేచియుండెను.

గయా కాంగ్రెసు.

జనులెల్లరు దేశబంధువుచేసిన త్యాగమునకును దేశసేవకును మెచ్చి యీతని నేక గ్రీవముగ దేశీయ మహాజనసభ కధ్యక్షుఁడుగ నెన్నుకొనిరి. చిత్తరంజనుఁడు కాంగ్రెసులోఁ దనయభిప్రాయములన్నియు వెల్లడిపరచెను. అచ్చటి మహాసదులెల్లరు నాలోచించిరి; కాని దేశబంధుని యభిప్రాయమును రాజగోపాలాచార్యులు ప్రతిఘటించి యది మహాత్ముని యభిప్రాయమునకు ప్రత్యక్షవిరోధమని చెప్పినందువలనను కాంగ్రెసు అధికసంఖ్యాకులు రాజగోపాలాచారిగారి పద్ధతి నవలంబించినందునను దాసుగారి శాసనసభా ప్రవేశ భావము నెగ్గకపోయెను. చిత్తరంజనుఁడు అపజయములకు వెఱచువాఁడు కాడు. అపజయ మాతఁ డెప్పుడు చెందునో అప్పుడే యీతని యద్భుతశక్తి ప్రజ్వరిల్లును. కొంచెమైనను వెనుదీయక మనమున కొంతయైనను కుండక దేశబంధువు తనకార్యమును బూనెను. కాంగ్రెసు విధానమున కేలాటి సంబంధమును లేక తనకక్షవారి నందఱ నొక్కటిగఁ జేర్చి స్వరాజ్యకక్ష యని తత్తణమే యేర్పాటుఁ జేసెను. ఈకక్షలో భారత

దేశములోని మహనీయు లనేకులు చేరిరి. బొంబాయి నగరములో వీ. జే. పటేలుగారును, పూనాలో కేల్కారు, అలహాబాదులో పండితమోతీలాలు నెహ్రూగారును, తమిళనాడున శ్రీమాన్ ఏ. రంగస్వామయ్యంగారు, ఎన్. సత్యమూర్తిగారు, ఆంధ్ర దేశనాయకులలో ప్రసిద్ధిగాంచిన బారిస్టర్: ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణగారు, పి. యల్. శాస్త్రిగారు, బారిస్టర్: కందుల వీరరాఘవస్వామిగారు మనస్ఫూర్తిగ నీయుద్యమమును కొనసాగించవలయు నని దృఢముగఁ దీర్తానించుకొనిరి.

మొదటిరెండు నెలలు వీరు చాల ప్రోత్సాహముతోఁ బనిచేయుటనుఁ జూచి కాంగ్రెసులో భిన్న భావము లుండఁగూడదనియు నటులుండిన దేశమునకు డ్డేమములేదనియు నొకవిధమైనసంధి నొనఁ గూర్చవలయునని కొందఱు నాయకు లభిప్రాయపడి మొట్టమొదట ఫిబ్రవరినెలలో కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహక సభయందు రాజీతీర్తానమును దెచ్చిరి. దేశబంధు తనసహజభావముతో సంధికొప్పుకొనెను. కాని, రాజగోపాలాచార్యులవారి మొండి పట్టుదల వలన నీతీర్తానము కాంగ్రెసు అంగీకరింపలేదు. దేశబంధువు రాజీ కుదురవలెనని యపేక్షించినవారిలో నొక్కఁడుకాఁడు. కావున రాజీకై యాతఁడు వేచి

యండలేదు. తన కార్యమును వంచన లేక నెఱవే
 ఛుచు హిందూ దేశమున పర్యటనమునలుపసా గెను.
 బొంబాయి నగరము, పూనా నగరములోన గూ నుహా
 ష్టణములయం దుపన్యాసములు గావించి జనులెల్ల
 యను వశీకృతులఁ గావించుకొనుచుండెను.

మేనెలలో మరల కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహక
 భక్తూడి స్వరాజ్యకక్షవారు శాసనసభలకు నిలిచి
 యెడల కాంగ్రెసుపక్షమువా రెవ్వరును కాంగ్రె
 సుతరపున వారికి ఓట్లనియ్యఁగూడదని చెప్పరాదని
 తీర్మానించుకొనిరి. ఈకార్యమువలన కాంగ్రెసువారి
 కిని స్వరాజ్యకక్షవారికిని మైత్రిగలిగినది. దేశబం
 ధువుని కార్యము నొనసాగుటకు శుభసూచనలు
 గొడసూపినవి.

దేశబంధువు ఈనెలలోనే మద్రాసురాజధానికి
 చేసి యందుఁ దనయభిప్రాయములను దెలుపఁ
 నానుకొనెను. ఈసందర్భమున కాంగ్రెసువారు
 భేదభావముల వదలి యీతనిని తమరాజధానికి
 చేసినందులకు సన్మానపత్రికల నొసగిరి. అతఁడు
 తమిళ దేశమున ప్రధానపట్టణముల యందెల్ల నుప
 న్యాసములఁ జేసెను. ఎచ్చటఁ జూచినను జనులు
 వీకిటలాడుచు గూడి యీతని యుపన్యాసములను
 వినుటకు కుతూహలురైరి. చెన్నపురిరాజధానిలో

హిందూ దేశములో నెచ్చటను లేని బ్రాహ్మణాబ్రాహ్మణేతర ద్వేషము నీతఁడు తీవ్రముగ ఖండించి బ్రాహ్మణేతర మిత్రులు బ్రాహ్మణులమీఁది ద్వేషమునుబట్టి నిరంకుశాధికారవర్గముతోఁ జేరి యసహాయోద్యమము నణచుటకుఁ జేసిన ప్రయత్నములు కేవలము గర్హ్యములని నుడివెను. తంజాపురము, తిరుచనాపల్లి, తిరునల్వేలి, మధుర, రామనాథపురము లోనగు ద్రవిడ దేశములోని పట్టణరాజము లంతట మహానీయుని వాగమృతధార వెల్లి వెరిసినవి.

చెన్నపురిలోని పౌరులెల్లరు నీతనిఁ గొనియాడిరి. అంతటితోఁ దనివినొందక చిత్తరంజనుఁ డాంధ్ర దేశములో పర్యటనమునలిపి యచ్చటఁ గూడ తన వార్తను దెలుపవలయునని పూనెను. అట్టులే జూకనెల యాఖరున తిరుపతి, నెల్లూరు, గుంటూరు లోనగుపురములందంతట నత్యద్భుతముగ నుపన్యసించి దేశమునకు స్వరాజ్యావశ్యకత యొక్కయు శాసనసభల వ్యర్థతయొక్కయు భావములను జనులమనంబులలో నెల్ల చక్కగ నంకురింపజేసెను. కాకినాడ, రాజమహేంద్రవరము లోనగునాంధ్రనగరములకుఁ బోవుటకు శరీరారోగ్యము తప్పినందువలన, వీలులేకపోయెను.

అంతట దేశబంధువుని 'స్వరాజ్య'వార్త మహా
 యసహాయోద్యమము వలనే దేశమందంతటను
 క్యాపించెను ప్రజలెల్లగును శాసనసభలకు స్వరా
 జ్యకక్షవారినే సంపవలయునని తీర్మానించుకొనిరి.
 క్షత్రానమునే ప్రజాభిప్రాయములను దెలుపుచు
 స్వీకో, జేయఁబడిన అవసరకాంగ్రెసులోఁ గూడ
 మాలానామహమ్మదాలీ నాయకత్వమునుఁ మాలా
 నా అబ్దుల్ కలాంఆజాద్ గారి యాధిపత్యమునను
 శాసనసభలకుఁ బోవువారిని కాంగ్రెస్ అడ్డుపరుపఁ
 గూడదనియు, కాంగ్రెసులో నైకమత్యమే ప్రధాన
 మనియు దృఢపరచినది. కాంగ్రెసుతీర్మానమునే ప్రజ
 లొప్పుకొనిరి. ఇది స్వదాజ్యకక్షవారికిఁ గలిగిన
 జయమే సూచించుచున్నది. అఖిలభారత శాసన
 సభాసభ్యులలో నొకస్వరాజ్యకక్షవారుమాత్రమే
 తనసభ్యులున్నారనుట మనమెల్లరును గర్వపడవలసిన
 విషయమే.

ఇతర రాష్ట్రములందేగాక వంగరాష్ట్రమునకూడ
 స్వరాజ్యకక్షవారనేకులు శాసనసభ్యులై నమీదట
 గవర్నరు లిటకా ప్రభువు శ్రీదాసుగారి నాహ్వానించి
 మంత్రివర్గమును నిర్మించమని కోరెను. ఆమీద తన
 కక్షవారిని సమావేశపఱచి వారుకోరిన షరతుల
 కొప్పుకొన్నచో మంత్రివదవుల స్వీకరింతురని చెప్పి